

CODUL VAMAL din 10 aprilie 2006 (*actualizat*)
(Legea nr. 86/2006)
(actualizat până la data de 23 iunie 2010*)
EMITENT • PARLAMENTUL

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Titlul I Dispoziții generale

Dispoziții generale

Capitolul I Domeniul de aplicare și definiții

Domeniul de aplicare și definiții

Articolul 1

(1) Reglementările vamale cuprind prezentul cod, regulamentul de aplicare a acestuia, precum și alte acte normative care conțin prevederi referitoare la domeniul vamal.

(2) Codul vamal se aplică schimbului de mărfuri și bunuri dintre România și alte țări, fără a aduce atingere reglementărilor speciale prevăzute în alte domenii.

Articolul 2

(1) Reglementările vamale se aplică în mod uniform pe întreg teritoriul vamal al României, în măsura în care nu există dispoziții contrare prevăzute în acordurile și convențiile internaționale la care România este parte.

(2) Introducerea sau scoaterea din țară a mărfurilor, a mijloacelor de transport și a oricăror alte bunuri este permisă numai prin punctele de trecere a frontierei de stat.

(3) În punctele de trecere a frontierei de stat și pe teritoriul țării sunt organizate birouri vamale care funcționează potrivit legii.

(4) La trecerea frontierei de stat, mărfurile, mijloacele de transport și orice alte bunuri sunt supuse controlului vamal și aplicării reglementărilor vamale numai de autoritatea vamală.

Articolul 3

(1) Teritoriul vamal al României cuprinde teritoriul statului român, delimitat de frontieră de stat a României, precum și marea teritorială a României, delimitată conform normelor dreptului internațional și legislației române în materie.

(2) Teritoriul vamal al României include și spațiul aerian al teritoriului țării și al mării teritoriale.

Articolul 4

În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. persoană - persoană fizică sau juridică; în această definiție se încadrează și o asociație de persoane fizice care, deși nu are personalitate juridică, este recunoscută de lege;

2. persoană stabilită în România - o persoană fizică cu domiciliul ori cu reședința în România sau o persoană juridică care are sediul social, sediul central sau sediul permanent în România ori asociația de persoane prevăzută la pct. 1 cu sediul în România;

3. autoritate vamală - autoritate investită, în principal, cu aplicarea

reglementărilor vamale;

4. birou vamal - unitate a autorității vamale în care pot fi îndeplinite, în totalitate sau în parte, formalitățile prevăzute în reglementările vamale;
5. birou vamal de intrare - biroul vamal desemnat de autoritatea vamală conform reglementărilor vamale, către care mărfurile introduse pe teritoriul vamal al României trebuie să fie dirijate fără întârziere și la care acestea sunt supuse controalelor corespunzătoare la intrare, destinate analizei de risc;
6. birou vamal de import - biroul vamal desemnat de autoritatea vamală conform reglementărilor vamale, la care trebuie să fie îndeplinite formalitățile vamale și controlul corespunzător destinat evaluării riscurilor, pentru a da o destinație vamală mărfurilor introduse pe teritoriul vamal al României;
7. birou vamal de export - biroul vamal desemnat de autoritatea vamală, conform reglementărilor vamale, la care trebuie să fie îndeplinite formalitățile vamale și controlul corespunzător destinat evaluării riscurilor, pentru a da o destinație vamală mărfurilor care ies de pe teritoriul vamal al României;
8. birou vamal de ieșire - biroul vamal desemnat de autoritatea vamală, conform reglementărilor vamale, la care mărfurile trebuie să fie prezentate înainte de a ieși de pe teritoriul vamal al României și unde acestea sunt supuse controlului vamal de ieșire destinat analizei de risc;
9. decizie - orice act oficial al autorității vamale privind reglementările vamale, referitor la un anumit caz, care produce efecte juridice asupra uneia sau mai multor persoane identificate ori identificabile, inclusiv informațiile tarifare obligatorii și informațiile obligatorii în materie de origine;
10. statut vamal - statutul unei mărfi ca fiind marfă românească sau străină;
11. mărfuri românești:
 - a) mărfuri obținute în întregime pe teritoriul vamal al României, cu respectarea condițiilor de origine prevăzute în prezentul cod, care nu încorporează mărfuri importate din alte țări. Mărfurile obținute din mărfuri plasate sub un regim suspensiv nu se consideră a avea statut de marfă românească în cazurile de importanță economică specială determinate prin regulamentul vamal;
 - b) mărfuri importate care au fost puse în liberă circulație;
 - c) mărfuri obținute pe teritoriul vamal al României fie din mărfurile prevăzute la lit. a) și b), fie din mărfurile prevăzute la lit. b);
12. mărfuri străine - altele decât cele definite la pct. 11; mărfurile românești își pierd statutul vamal când sunt scoase de pe teritoriul vamal al României;
13. datorie vamală - obligația unei persoane de a plăti cuantumul drepturilor de import sau de export;
14. drepturi de import:
 - a) taxele vamale și taxele cu efect echivalent cu al taxelor vamale de plătit la importul de mărfuri;
 - b) taxele agricole și alte taxe la import introduse prin reglementările privind politica agricolă sau prin reglementările specifice aplicabile anumitor mărfuri rezultate din transformarea produselor agricole, dacă este cazul;
15. drepturi de export:
 - a) taxele vamale și taxele cu efect echivalent cu al taxelor vamale de plătit la exportul mărfurilor;
 - b) taxele agricole și alte taxe la export introduse prin reglementările privind politica agricolă sau prin reglementările specifice aplicabile anumitor mărfuri rezultate din transformarea produselor agricole, dacă este cazul;
16. debitor - orice persoană obligată să achite datoria vamală;
17. supraveghere vamală - orice acțiune a autorității vamale pentru asigurarea respectării reglementărilor vamale și, când este cazul, a altor dispoziții aplicabile mărfurilor aflate sub supraveghere vamală;
18. control vamal - acte specifice efectuate de autoritatea vamală pentru a asigura aplicarea corectă a reglementărilor vamale și a altor dispoziții legale privind intrarea, ieșirea, tranzitul, transferul și destinația finală ale mărfurilor care circulă între teritoriul vamal al României și alte țări, inclusiv staționarea mărfurilor care nu au statutul de mărfuri românești; aceste acte pot să includă verificarea mărfurilor, a datelor înscrise în declarație, existența și autenticitatea documentelor electronice sau scrise, examinarea evidențelor contabile ale agenților economici și a altor înscrisuri, controlul mijloacelor de transport, controlul bagajelor și al altor mărfuri transportate

de sau aflate asupra persoanelor, precum și efectuarea de verificări administrative și alte acte similare;

19. destinație vamală a mărfurilor:

- a) plasarea mărfurilor sub un regim vamal;
- b) introducerea mărfurilor într-o zonă liberă sau antrepozit liber;
- c) reexportul acestora în afara teritoriului vamal al României;
- d) distrugerea mărfurilor;
- e) abandonarea mărfurilor în favoarea statului;

20. regim vamal:

- a) punerea în liberă circulație;
- b) tranzitul;
- c) antrepozitarea vamală;
- d) perfecționarea activă;
- e) transformarea sub control vamal;
- f) admiterea temporară;
- g) perfecționarea pasivă;
- h) exportul;

21. declarație vamală - actul cu caracter public, prin care o persoană manifestă, în formele și modalitățile prevăzute în reglementările vamale, voința de a plasa mărfurile sub un anumit regim vamal;

22. declarant - persoana care întocmește declarația vamală în nume propriu sau persoana în numele căreia se face o declarație vamală;

23. prezentarea mărfurilor în vamă - reprezintă înștiințarea autorității vamale, în modalitatea prevăzută de lege, despre sosirea mărfurilor la biroul vamal sau în orice alt loc desemnat ori aprobat de autoritatea vamală;

24. liber de vamă - acțiune prin care autoritatea vamală lasă la dispoziția titularului declarației vamale mărfurile vămuite în scopul prevăzut de regimul vamal sub care acestea au fost plasate;

25. titularul regimului - persoana în numele căreia s-a făcut declarația vamală sau persoana căreia i-au fost transferate drepturile și obligațiile persoanei menționate anterior în privința regimului vamal;

26. titularul autorizației - persoana căreia i s-a eliberat o autorizație;

27. risc - probabilitatea producerii, la intrarea, ieșirea, tranzitul, transferul și destinația finală ale mărfurilor care circulă între teritoriul vamal al României și alte țări și la staționarea mărfurilor care nu au statutul de mărfuri românești, a unui eveniment care fie:

- a) împiedică aplicarea corectă a reglementărilor legale, fie
- b) compromite interesele financiare ale României, fie
- c) constituie o amenințare pentru securitatea și siguranța României, pentru sănătatea publică, pentru mediu sau pentru consumatori;

28. gestionarea riscurilor - determinarea sistematică a riscurilor și punerea în practică a tuturor măsurilor necesare pentru a limita expunerea la riscuri; acest termen include activități de genul colectării de date și de informații, analizării și evaluării riscurilor, recomandării și adoptării de măsuri, precum și controlul și evaluarea periodică ale procesului și ale rezultatelor sale, pe bază de surse și de strategii naționale și internaționale.

Capitolul II Sistemul instituțional al autorității vamale

Sistemul instituțional al autorității vamale

Secțiunea 1 Structura organizatorică a autorității vamale

Structura organizatorică a autorității vamale

Articolul 5

(1) Activitatea autorității vamale se exercită prin:

- a) Autoritatea Națională a Vămile;
- b) direcțiile regionale vamale;
- c) birourile vamale.

(2) În cadrul birourilor vamale se pot înființa puncte vamale.

Articolul 6

(1) Autoritatea Națională a Vănilor este organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, finanțat de la bugetul de stat, care se organizează și funcționează în subordinea Ministerului Finanțelor Publice, în cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Organizarea și funcționarea acesteia se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(2) Autoritatea vamală are o siglă ale cărei caracteristici se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(3) Salarizarea, precum și drepturile și îndatoririle personalului vamal sunt cele prevăzute de lege pentru funcționarii publici și de Statutul personalului vamal.

(4) Funcțiile generale și specifice utilizate în Autoritatea Națională a Vănilor, în direcțiile regionale vamale, în birourile și în punctele vamale se stabilesc prin lege.

Articolul 7

(1) Direcțiile regionale vamale și birourile vamale sunt unități subordonate Autorității Naționale a Vănilor.

(2) Deschiderea de noi birouri vamale de frontieră sau închiderea celor existente se face prin hotărâre a Guvernului.

(3) Direcțiile regionale vamale, birourile vamale de interior și punctele vamale se înființează prin decizie a Autorității Naționale a Vănilor.

Articolul 8

Autoritatea vamală își desfășoară activitatea în sedii proprii sau, când acest lucru nu este posibil, în spații date în folosință gratuită de către deținătorii legali.

Secțiunea a 2-a Atribuțiile autorității vamale

Atribuțiile autorității vamale

Articolul 9

(1) Autoritatea vamală exercită, în cadrul politicii vamale a statului, atribuțiile conferite prin reglementările vamale pentru realizarea controlului vamal al mărfurilor introduse sau scoase din țară.

(2) Controlul vamal se efectuează la birourile și punctele vamale de către personalul autorității vamale, sub îndrumarea și controlul direcțiilor regionale vamale și ale Autorității Naționale a Vănilor.

(3) În cazurile și condițiile prevăzute de prezentul cod și de regulamentul vamal, controlul vamal se poate efectua și în alte locuri decât cele prevăzute la alin. (2).

Articolul 10

(1) Autoritatea vamală are dreptul să efectueze controlul vamal al mijloacelor de transport și al mărfurilor, precum și al bunurilor și valorilor aparținând persoanelor fizice, prezentate la introducerea sau la scoaterea lor din țară.

(2) În cazul în care se refuză prezentarea, autoritatea vamală are dreptul să efectueze controlul vamal din proprie inițiativă, fără acordul titularului.

(3) Când există indicii temeinice de fraudă, se poate efectua, cu aprobarea șefului biroului vamal, controlul vamal corporal sumar, cu respectarea normelor de igienă și în încăperi separate, de către persoane de același sex cu persoana controlată. Se consideră că există indicii temeinice de fraudă în situațiile când agentul vamal:

a) descoperă în timpul controlului indicii cu privire la existența unor mărfuri nedeclarate sau ascunse;

- b) deține informații despre intenția persoanei controlate de a săvârși contravenții sau infracțiuni vamale;
 - c) posedă date că persoana controlată a săvârșit contravenții sau infracțiuni vamale;
 - d) constată comportamente neobișnuite din partea persoanei controlate.
- (4) Controlul vamal corporal sumar nu are caracterul percheziției corporale prevăzute în Codul de procedură penală.

Articolul 11

- (1) Autoritatea vamală, când are informații cu privire la persoanele care, la trecerea frontierei de stat, ar transporta droguri sau precursori ai acestora ascunși în corpul lor, poate, pe baza consimțământului acestora, să le supună unui examen de investigare medicală.
- (2) În caz de refuz, agentul vamal solicită parchetului în a cărui rază de competență se află biroul vamal autorizarea pentru examinarea medicală și reținerea persoanei. Rezultatele examinării medicale se prezintă parchetului în scopul aplicării procedurilor penale.

Articolul 12

- (1) Personalul vamal este investit cu exercițiul autorității publice și are dreptul să conducă la sediul biroului vamal persoanele suspecte de încălcarea reglementărilor vamale, a căror identitate nu a putut fi stabilită în condițiile legii.
- (2) Echipajele mobile ale autorității vamale, identificabile prin dotări și însemne specifice, au dreptul de a opri mijloacele de transport, în vederea verificării respectării reglementărilor vamale, folosind semnale formale specifice. Când conducătorii mijloacelor de transport refuză să oprească, pot fi utilizate pentru imobilizare și alte modalități prevăzute de lege.
- (3) În caz de infracțiuni flagrante, personalul vamal are obligația să îl înainteze de îndată procurorului pe făptuitor, împreună cu lucrările efectuate și cu mijloacele de probă.

Articolul 13

- (1) Personalul vamal abilitat are dreptul ca, în vederea efectuării controlului vamal în condițiile legii, să urce la bordul oricăror nave, inclusiv al celor militare, aflate în porturile maritime sau fluviale, precum și în rada acestora.
- (2) Comandantul sau, în absența acestuia, secundul navei comerciale ori militare este obligat să primească autoritatea vamală, să o însoțească în timpul controlului și să îi creeze posibilitatea de a verifica orice loc de pe navă susceptibil de a ascunde mărfuri sau valori supuse reglementărilor vamale.
- (3) Prevederile alin. (1) și (2) se aplică și aeronavelor comerciale sau militare aflate în aeroporturi, la sosirea ori plecarea din țară.

Articolul 14

- (1) Autoritatea vamală poate controla mărfurile supuse reglementărilor vamale în orice loc s-ar afla pe teritoriul țării. Pe durata controlului și a verificărilor efectuate de personalul vamal cu atribuții în acest domeniu se pot reține, potrivit legii, de la persoanele fizice și juridice, documente de orice natură și pe orice fel de suport, care pot facilita îndeplinirea misiunii de control. Reținerea documentelor se face pe baza unui proces-verbal.
- (2) În acest scop, autoritatea vamală poate:
- a) verifica, în condițiile legii, clădiri, depozite, terenuri, mijloace de transport susceptibile de a transporta mărfuri supuse unui regim vamal sau care ar trebui supuse unui regim vamal, precum și orice alte obiective;
 - b) preleva, în condițiile legii, probe pe care le analizează în laboratoarele proprii sau agreate, în vederea identificării și expertizării mărfurilor;
 - c) efectua investigații, supravegheri și verificări în cazurile în care sunt semnalate situații de încălcare a reglementărilor vamale;

- d) desfășura activitățile necesare pentru gestionarea riscurilor;
- e) exercita controlul ulterior la sediul agenților economici asupra schimbului de mărfuri dintre România și alte țări, în scopul verificării respectării reglementărilor vamale;
- f) identifica, pe bază de documente, persoanele care se află în raza de activitate a biroului vamal, precum și persoanele care au legătură cu mărfurile și se află în locurile verificate potrivit lit. a);
- g) participa, în condițiile legii, la realizarea livrărilor supravegheate;
- h) coopera direct cu alte instituții centrale române sau cu administrații vamale străine, în condițiile legii și cu respectarea obligațiilor ce decurg din convențiile și înțelegerile la care România este parte;
- i) culege, prelucra și utiliza informații specifice necesare pentru prevenirea și combaterea încălcării reglementărilor vamale, inclusiv prin gestionarea, potrivit legii, a unor baze de date privind schimbul de mărfuri.

Articolul 15

Pentru efectuarea controlului vamal al mărfurilor și, când este cazul, instituțiile și orice alte persoane au obligația să pună la dispoziție autorității vamale, fără plată, datele și informațiile pe care le dețin referitoare la acele mărfuri. Aceste date și informații se transmit, în scris sau înregistrate pe alt suport material compatibil, în termenul solicitat.

Articolul 16

(1) Organele poștale sunt obligate să prezinte pentru control, autorității vamale aflate în incinta oficiului poștal, coletele și trimiterile poștale internaționale, cu respectarea normelor poștale.

(2) În exercitarea atribuțiilor de control, autoritatea vamală nu poate să aducă atingere secretului corespondenței și trimiterilor poștale.

Articolul 17

(1) Autoritatea vamală își exercită atribuțiile pe întreg teritoriul vamal al României, în condițiile stabilite prin prezentul cod.

(2) Organele de poliție și alte autorități publice ce au, potrivit legii, competențe în domeniul controlului fiscal, al circulației și utilizării mărfurilor pe teritoriul vamal al României sunt obligate să anunțe de îndată autoritatea vamală cea mai apropiată când constată încălcări ale reglementărilor vamale și să depună la aceasta mărfurile care au făcut obiectul acelor încălcări, precum și documentele doveditoare.

Articolul 18

(1) În scopul prevenirii încălcării reglementărilor vamale, se instituie o zonă specială de supraveghere vamală, cuprinsă între limita exterioară a mării teritoriale și frontiera de stat, precum și o fâșie de 30 km în interiorul frontierei de stat.

(2) În zona specială de supraveghere vamală autoritatea vamală efectuează și alte acțiuni specifice, prin înființarea de posturi de supraveghere vamală, permanente sau temporare, fixe ori mobile. Totodată, realizează controale inopinate, urmărește și identifică persoanele suspectate de încălcarea reglementărilor vamale.

Secțiunea a 3-a Drepturile și obligațiile autorității vamale

Drepturile și obligațiile autorității vamale

Articolul 19

Autoritatea Națională a Vămirilor și direcțiile regionale vamale exercită coordonarea, îndrumarea și controlul efectuării operațiunilor realizate de

birourile vamale, asigurând aplicarea uniformă a reglementărilor vamale.

Articolul 20

Birourile vamale efectuează operațiunile de control și supraveghere vamală în cazurile și în condițiile prevăzute de reglementările vamale.

Articolul 21

Autoritatea vamală comunică, în condițiile legii, la cererea ministerelor și a altor instituții centrale, precum și a Băncii Naționale a României, date privind operațiunile vamale care le sunt necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor lor prevăzute de lege.

Secțiunea a 4-a Personalul vamal. Drepturi și obligații

Personalul vamal. Drepturi și obligații

Articolul 22

Personalul vamal cuprinde funcționarii numiți în funcția publică în cadrul sistemului instituțional al autorității vamale.

Articolul 23

Condițiile de recrutare, de numire în funcția publică, de promovare și evaluare, precum și de încetare a raportului de serviciu se stabilesc prin legislația aplicabilă funcționarilor publici și personalului vamal.

Articolul 24

Personalul vamal poartă, în timpul serviciului, uniformă, însemne, ecusoane distincte și, după caz, echipament de protecție, care se atribuie gratuit. Modelul și durata de întrebuințare ale acestora se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

Articolul 25

(1) Personalul vamal își exercită atribuțiile în cadrul operațiunilor de control și supraveghere vamală numai pe baza legitimațiilor de serviciu, în care sunt înscrise competențele conferite prin normele legale.

(2) Organele de poliție sunt obligate să acorde, la cerere, sprijin autorității vamale în exercitarea atribuțiilor care le revin.

Articolul 26

Personalul vamal, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, beneficiază de ocrotirea specială prevăzută de lege pentru ofițerii de poliție.

Articolul 27

(1) Personalul vamal care are dreptul de a purta și a face uz de armă, în conformitate cu normele legale privind regimul armelor și al munițiilor, se stabilește de conducătorul Autorității Naționale a Vămirilor, cu aprobarea ministrului finanțelor publice.

(2) Condițiile în care personalul vamal are dreptul să dețină și să poarte arme se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

Articolul 28

Personalul vamal, indiferent de funcția deținută, este obligat să păstreze confidențialitatea datelor și a operațiunilor efectuate, precum și a oricăror

documente, date și informații despre care ia cunoștință în exercitarea atribuțiilor de serviciu și care nu sunt, potrivit legii, informații de interes public.

Articolul 29

Personalul vamal este obligat să fie loial instituției, să aibă o atitudine corectă și integră, acționând cu competență și fermitate pentru prevenirea, combaterea și sancționarea încălcării reglementărilor vamale.

Articolul 30

Autoritatea Națională a Vămile realizează formarea și perfecționarea personalului vamal prin Școala de Finanțe Publice și Vamă, precum și prin programe de formare specializată în administrația publică.

Capitolul III Dispoziții generale privind drepturile și obligațiile persoanelor cu privire la reglementările vamale

Dispoziții generale privind drepturile și obligațiile persoanelor cu privire la reglementările vamale

Secțiunea 1 Dreptul de reprezentare

Dreptul de reprezentare

Articolul 31

(1) În condițiile prevăzute în prezentul cod, orice persoană își poate desemna un reprezentant în relația sa cu autoritatea vamală pentru a întocmi actele și a îndeplini formalitățile prevăzute în reglementările vamale.

(2) Reprezentarea poate fi directă sau indirectă.

(3) În cazul reprezentării directe, reprezentantul acționează în numele și pe seama unei alte persoane.

(4) În cazul reprezentării indirecte, reprezentantul acționează în nume propriu, dar pe seama unei alte persoane.

(5) Reprezentantul trebuie să fie stabilit în România, cu următoarele excepții:

a) în cazul declarării mărfurilor pentru regimul vamal de tranzit sau admitere temporară;

b) în cazurile când mărfurile sunt declarate cu titlu ocazional, cu condiția ca autoritatea vamală să considere justificat acest lucru.

(6) Reprezentantul poate fi un comisionar în vamă, în condițiile prevăzute de regulamentul vamal.

(7) Reprezentantul are obligația să declare că acționează pentru persoana care l-a împuternicit, să specifice dacă reprezentarea este directă sau indirectă și să fie investit cu putere de reprezentare.

(8) O persoană care nu declară că acționează în numele sau pe seama altei persoane ori care declară că acționează în numele sau pe seama altei persoane fără a fi împuternicită să facă aceasta se consideră că acționează în nume propriu și pe contul său.

(9) Autoritatea vamală poate cere oricărei persoane care declară că acționează în numele sau pe seama altei persoane să facă dovada calității și capacității sale de a acționa ca reprezentant.

Secțiunea a 2-a Agenți economici autorizați

Agenți economici autorizați

Articolul 32

(1) Autoritatea vamală acordă, pe baza criteriilor prevăzute în prezenta secțiune și, dacă este necesar, după consultarea altor autorități competente,

statutul de agent economic autorizat oricărui agent economic stabilit în România. Agentul economic autorizat beneficiază de anumite facilități în ceea ce privește controlul vamal privind securitatea și siguranța și/sau de anumite simplificări prevăzute de reglementările vamale.

(2) Statutul de agent economic autorizat se acordă pe baza următoarelor criterii:

- a) lipsa înregistrărilor în baza de date a autorității vamale, referitoare la încălcarea reglementărilor vamale de către agentul economic solicitant;
- b) un sistem corespunzător de gestiune a înscrisurilor comerciale și, dacă este cazul, a documentelor de transport, care să permită efectuarea controlului vamal;
- c) dovada solvabilității financiare, dacă este cazul, și, când acestea sunt aplicabile, normele corespunzătoare de securitate și siguranță legate de gestionarea riscurilor.

(3) Prin regulamentul vamal se stabilesc normele privind:

- a) acordarea statutului de agent economic autorizat;
- b) eliberarea autorizărilor pentru utilizarea simplificărilor;
- c) stabilirea autorității vamale care acordă statutul de agent economic autorizat și care eliberează autorizația prevăzută la lit. b);
- d) tipul de facilitate și limitele acesteia, care pot fi acordate în ceea ce privește controalele vamale referitoare la securitate și siguranță, ținând cont de regulile referitoare la gestionarea riscurilor;
- e) condițiile în care statutul de agent economic autorizat poate fi suspendat sau retras.

Secțiunea a 3-a Decizii privind aplicarea reglementărilor vamale

Decizii privind aplicarea reglementărilor vamale

Articolul 33

(1) O persoană care solicită autorității vamale să ia o decizie privind aplicarea reglementărilor vamale este obligată să furnizeze toate informațiile și documentele necesare acestei autorități pentru a se pronunța.

(2) Decizia se adoptă și se comunică solicitantului în termenele prevăzute prin regulamentul vamal sau prin alte acte normative.

(3) Când solicitarea este formulată în scris, decizia se adoptă în cadrul termenului legal, calculat de la data la care cererea este primită de autoritatea vamală, și se comunică în scris solicitantului. Termenul prevăzut poate fi depășit când autoritatea vamală se află în imposibilitatea de a-l respecta. Într-o astfel de situație autoritatea vamală informează solicitantul, anterior expirării termenului, asupra motivelor care justifică depășirea acestuia, precum și cu privire la noul termen apreciat ca fiind necesar pentru adoptarea deciziei.

(4) Deciziile adoptate de autoritatea vamală în scris trebuie să menționeze motivele pe care se întemeiază și să facă trimitere la dreptul de introducere a unei acțiuni prevăzute în prezentul cod.

Articolul 34

Cu excepția cazurilor prevăzute de lege, deciziile autorității vamale sunt puse în aplicare de la data adoptării.

Articolul 35

(1) O decizie favorabilă persoanei interesate se anulează când a fost luată pe baza unor informații eronate sau incomplete și dacă solicitantul a știut sau ar fi trebuit să știe că informațiile erau eronate sau incomplete și această decizie nu ar fi fost luată dacă informațiile ar fi fost corecte și complete.

(2) Anularea se comunică de autoritatea vamală persoanei căreia i s-a adresat și produce efecte de la data adoptării deciziei anulate.

Articolul 36

(1) Prin derogare de la prevederile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare, o decizie favorabilă persoanei interesate este revocată sau modificată când, în alte cazuri decât cele menționate la art. 35, nu au fost sau nu mai sunt îndeplinite una ori mai multe condiții prevăzute pentru emiterea acesteia.

(2) O decizie favorabilă persoanei interesate poate fi revocată și când persoana căreia îi este adresată nu îndeplinește o obligație ce îi revine prin această decizie.

(3) Revocarea sau modificarea deciziei se comunică persoanei căreia i se adresează și produce efecte de la data aducerii la cunoștință. În cazuri excepționale, când interesele legitime ale persoanei o cer, autoritatea vamală poate amâna data aplicării revocării sau modificării. Cazurile excepționale se vor detalia în regulamentul vamal.

Secțiunea a 4-a Informații

Informații

Articolul 37

(1) Persoanele interesate au dreptul să solicite autorității vamale, în scris, informații privind aplicarea reglementărilor vamale. O astfel de solicitare poate fi refuzată dacă aceasta nu are legătură cu o operațiune de import sau export ce urmează a fi realizată.

(2) La cerere se anexează, dacă este cazul, documentația cuprinzând principalele caracteristici tehnice și comerciale ale mărfurilor care fac obiectul tranzacției, precum și analizele de laborator.

(3) Informațiile sunt furnizate gratuit solicitantului. Când apar costuri speciale pentru autoritatea vamală, mai ales ca rezultat al analizelor și expertizelor efectuate asupra mărfurilor sau al returnării acestora, cheltuielile corespunzătoare vor fi facturate solicitantului.

Articolul 38

(1) Autoritatea Națională a Vămile emite informații tarifare obligatorii sau informații obligatorii în materie de origine, la solicitarea scrisă a persoanei interesate, conform regulamentului vamal.

(2) Informațiile prevăzute la alin. (1) obligă autoritatea vamală în fața solicitantului numai în privința clasificării tarifare a mărfurilor sau pentru determinarea originii mărfurilor. Informațiile obligă autoritatea vamală doar pentru mărfurile care sunt vămuite după data la care au fost furnizate informațiile.

(3) Titularul informației tarifare obligatorii trebuie să facă dovada că mărfurile declarate sunt conforme în toate privințele cu cele descrise în informația obligatorie.

(4) Titularul unei informații obligatorii în materie de origine trebuie să facă dovada că mărfurile declarate și circumstanțele care au dus la determinarea originii sunt conforme în toate privințele cu cele descrise în informația obligatorie.

Articolul 39

(1) O informație tarifară obligatorie este valabilă pentru o perioadă de 6 ani de la data emiterii, iar cea în materie de origine pentru o perioadă de 3 ani. Prin excepție de la prevederile art. 35, informația obligatorie se anulează de autoritatea vamală dacă s-a bazat pe informații eronate sau incomplete furnizate de solicitant.

(2) Informația tarifară obligatorie încetează să mai fie valabilă:

a) ca urmare a adoptării unei reglementări cu ale cărei prevederi informația nu mai este conformă;

b) ca urmare a unei modificări a notelor explicative la Nomenclatura combinată a mărfurilor sau ca urmare a unui aviz de clasificare ori a unei modificări a notelor explicative la Nomenclatura sistemului armonizat de descriere și codificare a mărfurilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I;

c) când este modificată sau revocată conform art. 36, cu condiția ca titularul să fie înștiințat cu privire la aceasta.

(3) Informația obligatorie în materie de origine încetează să mai fie valabilă:

a) ca urmare a adoptării unei reglementări sau încheierii de către România a unui acord cu ale căror prevederi informația obligatorie nu mai este conformă;

b) când devine incompatibilă cu regulile de origine prevăzute în legislația în vigoare;

c) când este modificată sau revocată conform art. 36, cu condiția ca titularul să fie înștiințat cu privire la aceasta.

(4) Dispozițiile alin. (2) lit. a) și b), alin. (3) lit. a) și b) se aplică de la data intrării în vigoare a actelor menționate, iar cele prevăzute la alin. (2) lit. c) și alin. (3) lit. c) de la data înștiințării.

(5) Titularul unei informații obligatorii care a încetat să mai fie valabilă conform alin. (2) lit. b) și c) sau alin. (3) lit. b) și c) poate să se folosească în continuare de această informație în scopul stabilirii drepturilor de import, a drepturilor de export, precum și a altor drepturi pe o durată de 6 luni, în situația în care a avut încheiate contracte ferme pentru cumpărarea sau vânzarea mărfurilor, pe baza informației obligatorii, înainte ca încetarea valabilității să se fi produs. În cazul produselor pentru care se prezintă un certificat de import sau de export în timpul îndeplinirii formalităților vamale, termenul de 6 luni se înlocuiește cu perioada de valabilitate a certificatului.

(6) Aplicarea dispozițiilor cuprinse în informațiile obligatorii are efect asupra determinării drepturilor de import sau export și asupra modului de utilizare a certificatelor de import sau export prezentate cu ocazia declarării mărfurilor în vamă, cu condiția ca certificatul de import sau export să fi fost eliberat în baza informațiilor obligatorii.

Secțiunea a 5-a Alte dispoziții

Alte dispoziții

Articolul 40

(1) Autoritatea vamală poate să efectueze, potrivit legii, toate controalele pe care le consideră necesare pentru a asigura aplicarea corectă a reglementărilor vamale și a altor dispoziții legale privind intrarea, ieșirea, tranzitul, transferul și destinația finală a mărfurilor care circulă între teritoriul vamal al României și alte țări, precum și staționarea mărfurilor care nu au statut de mărfuri românești.

(2) Controlul vamal, altul decât cel inopinat, se bazează pe o analiză de risc ce utilizează procedee informatice în scopul de a determina și cuantifica riscurile și de a elabora măsurile necesare evaluării acestora, pe baza unor criterii stabilite de autoritatea vamală și, dacă este cazul, a unor criterii stabilite la nivel internațional. Pentru punerea în practică a măsurilor de gestionare a riscurilor, autoritatea vamală utilizează un sistem electronic corespunzător.

(3) Când controlul este efectuat de către altă autoritate, acesta se desfășoară sub coordonarea autorității vamale și, în măsura posibilului, în același moment și în același loc.

(4) În cadrul controlului, autoritatea vamală și alte autorități competente pot schimba între ele datele primite în legătură cu intrarea, ieșirea, tranzitul, transferul și destinația finală a mărfurilor care circulă între teritoriul vamal al României și alte țări, precum și cu staționarea mărfurilor care nu au statut de mărfuri românești, dacă este necesar în scopul diminuării riscului.

Articolul 41

(1) În scopul aplicării reglementărilor vamale, orice persoană implicată direct

sau indirect în operațiunile având ca scop schimbul de mărfuri dintre România și alte țări este obligată să furnizeze autorității vamale, la cererea acesteia și în termenul stabilit, toate documentele și informațiile necesare, pe orice suport, precum și orice sprijin necesar.

(2) Informațiile care, prin natura lor, sunt confidențiale sau care sunt oferite pe bază de confidențialitate impun obligația păstrării secretului profesional. Acestea nu se dezvăluie de către autoritatea vamală fără permisiunea expresă a persoanei sau autorității care le-a furnizat. Comunicarea informațiilor este permisă când autoritatea vamală poate fi obligată sau autorizată să facă aceasta, conform prevederilor legale, mai ales în privința protejării datelor personale sau în legătură cu procedurile judiciare.

Articolul 42

(1) Persoanele implicate păstrează documentele menționate la art. 41 alin. (1), pentru a fi supuse controlului vamal, timp de 5 ani calendaristici, indiferent de suportul folosit. Acest termen se calculează astfel:

- a) în cazul mărfurilor puse în liberă circulație în alte împrejurări decât cele prevăzute la lit. b) sau al mărfurilor declarate pentru export, de la sfârșitul anului în care sunt acceptate declarațiile de punere în liberă circulație sau cele de export;
- b) în cazul mărfurilor puse în liberă circulație cu drepturi de import reduse sau zero în funcție de destinația lor finală, de la sfârșitul anului în care ele încetează a mai fi supuse supravegherii vamale;
- c) în cazul mărfurilor plasate sub un alt regim vamal, de la sfârșitul anului în care regimul vamal a fost încheiat;
- d) în cazul mărfurilor plasate într-o zonă liberă sau un antrepozit liber, de la sfârșitul anului în care ele părăsesc incinta respectivă.

(2) În cazul în care, în urma efectuării unui control vamal în ceea ce privește o datorie vamală, se stabilește necesitatea corectării acesteia în evidențele contabile, termenul prevăzut la alin. (1) se prelungește cu un an calendaristic.

Articolul 43

Cursurile pieței valutare utilizate în scopul aplicării legislației vamale sunt cele stabilite și publicate de Banca Națională a României. Modalitatea de utilizare a acestora se stabilește prin regulamentul vamal.

Articolul 44

Prin regulamentul vamal se stabilesc cazurile și condițiile în care aplicarea reglementărilor vamale poate fi simplificată.

Titlul II Elemente pe baza cărora se aplică drepturile de import sau export ori celelalte măsuri prevăzute pentru schimbul internațional de mărfuri

Elemente pe baza cărora se aplică drepturile de import sau export ori celelalte măsuri prevăzute pentru schimbul internațional de mărfuri

Capitolul I Tariful vamal și clasificarea tarifară a mărfurilor

Tariful vamal și clasificarea tarifară a mărfurilor

Articolul 45

(1) Drepturile legal datorate când ia naștere o datorie vamală se determină pe baza Tarifului vamal al României.

(2) Dispozițiile prevăzute în alte acte normative care reglementează domenii specifice schimbului de mărfuri se aplică, după caz, potrivit clasificării tarifare a acelor mărfuri.

Articolul 46

Tariful vamal al României cuprinde:

- a) Nomenclatura combinată a mărfurilor;
- b) orice altă nomenclatură care se bazează parțial sau integral pe Nomenclatura combinată a mărfurilor sau care adaugă la aceasta orice subdiviziuni și care este stabilită prin dispoziții legale naționale care reglementează domenii specifice în vederea aplicării măsurilor tarifare legate de schimbul de mărfuri;
- c) taxele vamale și taxele cu efect echivalent cu al taxelor vamale aplicabile mărfurilor cuprinse în Nomenclatura combinată a mărfurilor, precum și cele instituite în cadrul politicii agricole sau prin reglementările specifice aplicabile anumitor mărfuri care rezultă din transformarea produselor agricole, dacă este cazul;
- d) măsurile tarifare preferențiale cuprinse în acordurile încheiate de România cu anumite țări sau grupuri de țări și care stipulează acordarea tratamentului tarifar preferențial;
- e) măsurile tarifare preferențiale care pot fi acordate unilateral de România pentru anumite țări sau grupuri de țări;
- f) măsurile tarifare care prevăd o reducere sau o exonerare a drepturilor de import aferente unor anumite mărfuri;
- g) alte măsuri tarifare prevăzute în legislația României.

Articolul 47

Când aplicarea măsurilor menționate la art. 46 lit. d), e) și f) este limitată la un anumit volum de import, aplicarea lor încetează, în cazul contingentelor tarifare, imediat ce este atins plafonul stabilit.

Articolul 48

(1) Clasificarea tarifară reprezintă stabilirea, pentru mărfurile respective, potrivit reglementărilor în vigoare:

- a) codului tarifar din Nomenclatura combinată a mărfurilor sau a codului tarifar din orice altă nomenclatură menționată la art. 46 lit. b);
- b) codului tarifar din orice altă nomenclatură care se bazează în întregime sau în parte pe Nomenclatura combinată a mărfurilor ori care adaugă la aceasta orice subdiviziune și care este stabilită de dispozițiile legale care reglementează domenii specifice cu privire la aplicarea altor măsuri decât cele tarifare legate de schimbul de mărfuri.

(2) La clasificarea tarifară a mărfurilor se utilizează regulile generale pentru interpretarea Sistemului armonizat din Convenția internațională privind Sistemul armonizat de denumire și codificare a mărfurilor, inclusiv anexa acestuia, încheiată la Bruxelles la 14 iunie 1983, ratificată prin Legea nr. 98/1996.

Articolul 49

(1) Tratamentul tarifar favorabil de care pot beneficia anumite mărfuri, în funcție de natura sau de destinația lor finală, inclusiv autorizarea efectuării operațiunilor ce au ca obiect aceste mărfuri, este stabilit în regulamentul vamal.

(2) Prin tratament tarifar favorabil se înțelege o reducere sau o exonerare a drepturilor de import. Reducerea sau exonerarea poate fi aplicată inclusiv în cadrul unui contingent tarifar.

Capitolul II Originea mărfurilor

Originea mărfurilor

Secțiunea 1 Originea nepreferențială

Originea nepreferențială

Articolul 50

La stabilirea originii nepreferențiale a mărfurilor se au în vedere următoarele criterii:

- a) criteriul mărfurilor produse în întregime într-o țară, când numai o țară se ia în considerare la atribuirea originii;
- b) criteriul transformării substanțiale, când două sau mai multe țări iau parte la producerea mărfurilor.

Articolul 51

(1) Mărfurile originare dintr-o țară sunt acele mărfuri obținute în întregime sau produse în acea țară.

(2) Prin mărfuri obținute în întregime într-o țară se înțelege:

- a) produse minerale extrase pe teritoriul acelei țări;
- b) produse vegetale recoltate acolo;
- c) animale vii, născute și crescute acolo;
- d) produse obținute de la animale vii crescute acolo;
- e) produse de vânătoare sau de pescuit obținute acolo;
- f) produse de pescuit maritim și alte produse obținute din afara apelor teritoriale ale unei țări de către navele înmatriculate sau înregistrate în acea țară și sub pavilionul acelei țări;
- g) mărfuri obținute sau produse la bordul navelor-uzină din produse menționate la lit. f), originare din acea țară, cu condiția ca astfel de nave-uzină să fie înmatriculate sau înregistrate în acea țară și sub pavilionul acesteia;
- h) produse obținute din solul sau din subsolul marin în afara apelor teritoriale, cu condiția ca acea țară să aibă drepturi exclusive de a exploata solul sau subsolul respectiv;
- i) deșeuri și produse reziduale, rezultate din operațiuni de fabricare, precum și articole uzate, dacă acestea au fost colectate în țara respectivă și sunt folosite doar pentru a recupera materia primă;
- j) mărfuri care sunt produse acolo, exclusiv din mărfuri menționate la lit. a)-i) sau din derivatele lor, în orice stadiu al producției.

(3) În sensul prevederilor alin. (2), cuvântul țară se referă și la marea teritorială a statului respectiv.

Articolul 52

Mărfurile a căror producție implică mai mult decât o țară sunt considerate originare din țara în care au fost supuse ultimei transformări sau prelucrări substanțiale, motivate economic, într-o întreprindere echipată în acel scop și din care a rezultat un produs nou sau care reprezintă un stadiu important al fabricației.

Articolul 53

(1) Orice transformare sau prelucrare pentru care s-a stabilit sau pentru care există fapte care justifică prezumția că unicul său scop a fost de a se sustrage dispozițiilor aplicabile mărfurilor dintr-o anumită țară nu se consideră că ar conferi mărfurilor produse în acest mod originea din țara în care au fost realizate în sensul prevederilor art. 52.

(2) Reglementările vamale sau reglementările privind alte domenii specifice pot stabili ca un document să fie prezentat ca dovadă a originii nepreferențiale a mărfurilor.

(3) Autoritatea vamală poate solicita, în cazul unor îndoieli justificate, dovezi suplimentare pentru a se asigura că mențiunea privind originea este conformă cu reglementările vamale, chiar dacă a fost prezentat documentul ca dovadă a originii mărfurilor.

Secțiunea a 2-a Originea preferențială

Originea preferențială

Articolul 54

Regulile de origine preferențială stabilesc condițiile de determinare a originii în vederea aplicării măsurilor tarifare preferențiale prevăzute la art. 46 lit. d) și e).

Articolul 55

Regulile și formalitățile necesare pentru determinarea originii preferențiale a mărfurilor sunt cele stabilite în acordurile și convențiile internaționale la care România este parte.

Capitolul III Valoarea în vamă a mărfurilor

Valoarea în vamă a mărfurilor

Articolul 56

(1) Dispozițiile prezentului capitol stabilesc modul de determinare a valorii în vamă în scopul aplicării Tarifului vamal al României și a măsurilor netarifare prevăzute de dispozițiile legale care reglementează domenii specifice legate de schimbul de mărfuri.

(2) Valoarea în vamă reprezintă acea valoare care constituie baza de calcul a taxelor vamale prevăzute în Tariful vamal al României.

Articolul 57

(1) Procedura de determinare a valorii în vamă este cea prevăzută în Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife vamale și comerț 1994, ratificat prin Legea nr. 133/1994, cu modificările ulterioare.

(2) La valoarea în vamă, conform prevederilor art. 1 din acordul prevăzut la alin. (1), în măsura în care au fost efectuate, dar nu au fost cuprinse în preț, se includ:

- a) cheltuielile de transport al mărfurilor importate până la frontiera română;
- b) cheltuielile de încărcare, de descărcare și de manipulare, conexe transportului, ale mărfurilor din import aferente parcursului extern;
- c) costul asigurării pe parcurs extern.

(3) Cu condiția de a fi evidențiată separat de prețul efectiv plătit sau de plătit, nu se include în valoarea în vamă valoarea dobânzilor stabilită în conformitate cu acordurile de finanțare încheiate de cumpărător cu privire la mărfurile importate, indiferent dacă finanțarea este acordată de vânzător sau de altă persoană, cu condiția ca acordurile de finanțare să fi fost încheiate în scris și ca, dacă i se solicită, cumpărătorul să poată demonstra că:

- a) astfel de mărfuri sunt vândute efectiv la prețul declarat ca preț efectiv plătit sau de plătit;
- b) rata dobânzii pretinsă nu depășește nivelul uzual pentru astfel de tranzacții în țara și la momentul în care s-a acordat finanțarea.

(4) Când determinarea definitivă a valorii în vamă nu se poate efectua imediat, importatorul are dreptul de a ridica mărfurile din vamă, la cerere, cu condiția să constituie o garanție în forma acceptată de autoritatea vamală.

(5) În cazul în care, în termen de 30 de zile de la ridicarea mărfii, importatorul nu prezintă documente concludente privind determinarea valorii în vamă, autoritatea vamală procedează la executarea garanției, operațiunea de plasare a mărfurilor sub un regim vamal fiind considerată încheiată.

(6) Prin regulamentul vamal se pot stabili reguli specifice pentru determinarea valorii în vamă a suporturilor informatice pentru echipamentele de prelucrare a datelor conținând date sau instrucțiuni, precum și pentru mărfurile perisabile care sunt livrate, în mod uzual, în regim comercial de vânzare în consignatie.

Articolul 58

(1) Valoarea în vamă se declară de către importator, care este obligat să depună

la biroul vamal o declarație pentru valoarea în vamă, însoțită de facturi sau de alte documente de plată a mărfii și a cheltuielilor pe parcurs extern, aferente acesteia.

(2) Declarația pentru valoarea în vamă poate fi depusă și prin reprezentant, în acest caz răspunderea fiind solidară.

Articolul 59

Dispozițiile prezentului capitol se aplică în mod corespunzător la determinarea valorii în vamă a mărfurilor puse în liberă circulație după ce au fost plasate sub un alt regim vamal sau au avut o altă destinație vamală.

Titlul III Dispoziții aplicabile mărfurilor introduse pe teritoriul vamal al României până la stabilirea unei destinații vamale

Dispoziții aplicabile mărfurilor introduse pe teritoriul vamal al României până la stabilirea unei destinații vamale

Capitolul I Introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal al României

Introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal al României

Articolul 60

(1) Mărfurile introduse pe teritoriul vamal al României fac obiectul unei declarații sumare, cu excepția celor încărcate în mijloace de transport care trec, fără oprire, prin apele teritoriale sau prin spațiul aerian al teritoriului vamal.

(2) Declarația sumară se depune la biroul vamal de intrare. Autoritatea vamală poate permite ca declarația sumară să fie depusă la alt birou vamal, cu condiția ca acesta să comunice imediat sau să pună la dispoziție pe cale electronică informațiile necesare biroului vamal de intrare. Autoritatea vamală poate accepta, în locul declarației sumare, depunerea unei notificări și accesul la datele din declarația sumară în sistemul informatic al operatorului economic.

(3) Declarația sumară se depune înainte ca mărfurile să fie introduse pe teritoriul vamal al României.

(4) În anumite cazuri și în funcție de anumite tipuri de transport al mărfurilor, de modul de transport sau de agentul economic ori în conformitate cu acordurile internaționale care prevăd dispoziții specifice în materie de securitate, prin regulamentul vamal se stabilesc:

a) termenul limită până la care este depusă declarația sumară, înainte ca mărfurile să fie introduse pe teritoriul vamal al României;

b) modalitățile de derogare de la termenul limită prevăzut la lit. a) și de modificare a acestuia;

c) condițiile în care se poate renunța la declarația sumară sau în care aceasta poate fi adaptată.

Articolul 61

(1) Prin regulamentul vamal se stabilesc formatul declarației sumare și datele care să conțină elementele necesare analizei de risc și aplicării corespunzătoare a controalelor vamale, în principal privind securitatea și siguranța.

(2) Declarația sumară se întocmește prin utilizarea tehnicii de procesare a datelor. Se pot folosi informații comerciale, portuare sau de transport, cu condiția să conțină detaliile necesare. Autoritatea vamală poate accepta declarația sumară pe suport de hârtie în cazuri excepționale, cu condiția aplicării aceluiași nivel de gestionare a riscului cu cel folosit la declarațiile sumare întocmite prin tehnica de procesare a datelor.

(3) Declarația sumară se depune de persoana care introduce mărfurile pe teritoriul vamal al României sau care își asumă responsabilitatea pentru transportul lor către acest teritoriu.

(4) Declarația sumară poate fi depusă și de:

- a) persoana în numele căreia acționează persoana prevăzută la alin. (3);
- b) orice persoană care este în măsură să prezinte mărfurile sau să dispună prezentarea acestora la autoritatea vamală competentă;
- c) un reprezentant al persoanei prevăzute la alin. (3) sau al celei menționate la lit. a) sau b).

(5) Persoana prevăzută la alin. (3) și (4) are dreptul, la cerere, să modifice una sau mai multe date din declarația sumară, după depunerea acesteia.

Modificarea nu mai este posibilă după ce autoritatea vamală fie:

- a) a informat persoana care a depus declarația sumară de intenția de a verifica mărfurile;
- b) a constatat inexactitatea datelor în cauză;
- c) a aprobat ridicarea mărfurilor.

Articolul 62

(1) Biroul vamal de intrare poate renunța să solicite depunerea unei declarații sumare pentru mărfurile care au făcut obiectul unei declarații vamale înainte de expirarea termenului prevăzut la art. 60 alin. (3) sau (4). În acest caz, declarația vamală conține cel puțin informațiile necesare pentru o declarație sumară și, până când aceasta este acceptată, această declarație este echivalentă cu o declarație sumară. Autoritatea vamală poate aproba ca declarația vamală să fie depusă la un birou vamal de import, altul decât biroul vamal de intrare, cu condiția ca acest birou să comunice imediat biroului vamal de intrare sau să-i pună la dispoziție, pe cale electronică, informațiile necesare.

(2) Când declarația vamală este depusă în alt mod decât pe cale informatică, autoritatea vamală aplică aceleași criterii de gestionare a riscului ca și în cazul declarațiilor vamale depuse pe cale informatică.

Articolul 63

(1) Mărfurile introduse pe teritoriul vamal al României se află sub supraveghere vamală din momentul intrării lor și pot fi supuse controlului vamal până la stabilirea statutului lor vamal.

(2) Mărfurile străine rămân sub supraveghere vamală până când:

- a) se modifică statutul lor vamal;
- b) intră într-o zonă liberă sau antrepozit liber;
- c) sunt reexportate sau distruse potrivit legii.

(3) Mărfurile care beneficiază de un tratament tarifar favorabil, în funcție de destinația lor finală, rămân sub supraveghere vamală potrivit dispozițiilor cuprinse în prezentul cod.

Articolul 64

(1) Mărfurile introduse pe teritoriul vamal al României sunt transportate fără întârziere de persoana care le aduce, în conformitate cu instrucțiunile autorității vamale, astfel:

- a) către biroul vamal desemnat de autoritatea vamală sau în alt loc desemnat sau aprobat de aceasta;
- b) spre o zonă liberă sau antrepozit liber, când mărfurile sunt destinate acestora.

(2) Persoana care își asumă răspunderea pentru transportul mărfurilor, după ce au fost introduse pe teritoriul vamal al României sau ca urmare a transbordării, devine răspunzătoare pentru respectarea obligației prevăzute la alin. (1).

(3) Când o navă sau o aeronavă aflată în situația prevăzută la alin. (1) este obligată, din motive de forță majoră sau caz fortuit, să facă o escală sau să staționeze temporar pe teritoriul vamal al României, transportatorul sau orice persoană care acționează în numele acestuia este obligată să informeze fără întârziere autoritatea vamală asupra situației intervenite, aceasta stabilind măsurile de supraveghere a navei sau aeronavei, precum și a mărfurilor transportate de acestea.

(4) Dispozițiile alin. (1) lit. a) nu înlătură aplicarea altor prevederi legale

cu privire la traficul turistic, de frontieră, poștal sau cel de importanță economică neglijabilă, cu condiția ca supravegherea vamală și posibilitatea de a efectua controlul vamal să nu fie afectate.

Articolul 65

(1) Prevederile art. 64 nu se aplică mărfurilor aflate la bordul navelor sau al aeronavelor care traversează marea teritorială și apele teritoriale sau spațiul aerian al României, fără a avea ca destinație un port sau aeroport românesc.

(2) În caz de forță majoră sau de caz fortuit, la schimbarea destinației stabilite potrivit alin. (1), transportatorul este obligat să informeze imediat autoritatea vamală, inclusiv despre eventualele pierderi parțiale sau totale ale mărfurilor.

Capitolul II Prezentarea mărfurilor la vamă

Prezentarea mărfurilor la vamă

Articolul 66

Mărfurile care intră pe teritoriul vamal al României se prezintă la biroul vamal de persoana care le-a introdus sau, după caz, de persoana care își asumă răspunderea pentru transportul mărfurilor după ce au fost introduse, cu excepția mărfurilor transportate cu mijloace de transport care tranzitează, fără întrerupere, apele teritoriale sau spațiul aerian al teritoriului vamal al României. Persoana care prezintă mărfurile este obligată să menționeze declarația sumară sau declarația vamală depusă anterior pentru aceste mărfuri.

Articolul 67

Dispozițiile art. 66 nu înlătură aplicarea reglementărilor vamale privind:

- a) mărfurile transportate de călători;
- b) mărfurile plasate sub un regim vamal, fără a fi prezentate la vamă, în cazurile prevăzute de lege.

Articolul 68

Mărfurile pot, cu acordul autorității vamale, să fie examinate sau să se preleveze mostre din acestea, la cerere, în scopul acordării unei destinații vamale.

Capitolul III Descărcarea mărfurilor prezentate în vamă

Descărcarea mărfurilor prezentate în vamă

Articolul 69

(1) Mărfurile sunt descărcate sau transbordate de pe mijlocul de transport numai cu permisiunea autorității vamale în locurile desemnate ori aprobate de aceasta.

(2) În cazul unui pericol iminent care impune descărcarea totală sau parțială a mărfurilor, operațiunea se poate face fără acordul autorității vamale, care trebuie să fie informată imediat despre această situație.

Articolul 70

(1) Autoritatea vamală poate oricând să efectueze controlul mărfurilor și al mijloacelor de transport, impunând să se procedeze la descărcarea și dezambalarea mărfurilor.

(2) Mărfurile care au făcut obiectul declarației sumare pot fi transferate numai în cazurile și în locurile stabilite de autoritatea vamală.

Capitolul IV Obligația de a atribui o destinație vamală mărfurilor prezentate la

vamă

Obligația de a atribui o destinație vamală mărfurilor prezentate la vamă

Articolul 71

Mărfurilor străine prezentate la biroul vamal li se acordă o destinație aprobată de autoritatea vamală.

Articolul 72

(1) Când mărfurile sunt înscrise într-o declarație sumară, titularul operațiunii comerciale sau reprezentantul acestuia este obligat să solicite o destinație vamală, aprobată de vamă, în termen de:

- a) 45 de zile de la data depunerii declarației sumare, în cazul mărfurilor transportate pe cale maritimă;
- b) 20 de zile de la data depunerii declarației sumare, în cazul mărfurilor transportate pe altă cale decât maritimă.

(2) Când împrejurările o justifică, autoritatea vamală poate stabili un termen mai scurt sau poate aproba prelungirea termenului prevăzut la alin. (1).

(3) Prolungirea termenului nu poate depăși necesitățile reale justificate de împrejurări și se acordă numai dacă solicitarea este depusă în cadrul termenului inițial.

Capitolul V Depozitarea temporară a mărfurilor

Depozitarea temporară a mărfurilor

Articolul 73

Până când li se atribuie o destinație vamală, mărfurile prezentate în vamă au, din momentul prezentării, statutul de mărfuri depozitate temporar.

Articolul 74

(1) Mărfurile pot fi depozitate temporar numai în locurile și în condițiile aprobate de autoritatea vamală.

(2) Autoritatea vamală poate cere persoanei care deține mărfurile să constituie o garanție care să asigure plata drepturilor de import.

Articolul 75

Mărfurile depozitate temporar pot fi manipulate numai în scopul conservării lor în starea inițială, fără să se modifice aspectul tehnic și comercial al acestora.

Articolul 76

(1) Autoritatea vamală are dreptul să ia măsurile necesare, inclusiv valorificarea potrivit legii, în situația mărfurilor pentru care nu au început, în termenele menționate la art. 72, formalitățile pentru acordarea destinației vamale.

(2) Autoritatea vamală poate dispune ca, pe riscul și pe cheltuiala persoanei care le deține, mărfurile să fie transferate într-un alt loc care se află sub supraveghere vamală, până la reglementarea situației acestora.

Capitolul VI Dispoziții aplicabile mărfurilor străine care au circulat sub un regim de tranzit

Dispoziții aplicabile mărfurilor străine care au circulat sub un regim de tranzit

Articolul 77

Dispozițiile art. 64, cu excepția alin. (1) lit. a), ale art. 65 alin. (2) și ale art. 66-76 nu se aplică la introducerea pe teritoriul vamal al României a mărfurilor deja plasate sub regim de tranzit.

Articolul 78

Pentru mărfurile străine care au circulat sub un regim de tranzit, ajunse la destinația lor pe teritoriul vamal al României, și care au fost prezentate la vamă potrivit reglementărilor privind tranzitul, se aplică dispozițiile art. 68-76.

Capitolul VII Alte dispoziții

Alte dispoziții

Articolul 79

(1) Când împrejurările o impun, autoritatea vamală poate dispune, în condițiile legii, ca mărfurile prezentate în vamă să fie distruse, informându-l în prealabil pe deținătorul mărfurilor despre aceasta.

(2) Costurile rezultate în urma distrugerii mărfurilor sunt suportate de către deținătorul mărfurilor.

Articolul 80

În cazul în care se constată că mărfurile au fost aduse pe teritoriul vamal al României cu nerespectarea normelor legale sau că au fost sustrase de sub supravegherea vamală, autoritatea vamală ia măsurile prevăzute de lege pentru reglementarea situației, inclusiv pentru valorificarea acestora potrivit legii.

Titlul IV Destinația vamală

Destinația vamală

Capitolul I Introducere

Introducere

Articolul 81

(1) În măsura în care nu există dispoziții contrare, mărfurilor li se poate acorda în orice moment, în condițiile prevăzute de lege, orice destinație vamală, indiferent de natura sau cantitatea lor, de țara de origine sau proveniență, de transport ori de destinație.

(2) Prevederile alin. (1) nu exclud aplicarea interdicțiilor sau restricțiilor justificate din rațiuni de morală, ordine și securitate publică, de protejare a sănătății și a vieții persoanelor, animalelor sau plantelor, de protejare a patrimoniului național cu valoare artistică, istorică sau arheologică ori de protejare a proprietății industriale și comerciale.

Capitolul II Plasarea mărfurilor sub un regim vamal

Plasarea mărfurilor sub un regim vamal

Articolul 82

(1) Mărfurile destinate plasării sub un regim vamal trebuie să facă obiectul unei declarații pentru acel regim vamal.

(2) Mărfurile românești declarate pentru regimul de export, perfecționare pasivă, tranzit sau antrepozitare vamală sunt supuse supravegherii vamale din

momentul acceptării declarației vamale până la momentul în care acestea părăsesc teritoriul vamal al României ori sunt distruse sau declarația vamală este invalidată.

Articolul 83

(1) În funcție de felul mărfurilor și de regimul vamal care poate fi utilizat, Autoritatea Națională a Vămilelor poate stabili, prin decizie, ca numai unele birouri vamale să fie competente să procedeze la efectuarea controlului vamal și la aplicarea reglementărilor vamale.

(2) Decizia Autorității Naționale a Vămilelor se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Articolul 84

Declarația vamală se face:

- a) fie în scris;
- b) fie utilizându-se un procedeu informatic aprobat de autoritatea vamală;
- c) fie printr-o declarație verbală sau orice altă acțiune prin care deținătorul mărfurilor își manifestă voința de a le plasa sub un regim vamal, în cazurile și condițiile prevăzute în regulamentul vamal.

Capitolul III Declarația în scris. Procedura normală

Declarația în scris. Procedura normală

Articolul 85

(1) Declarația în scris se face pe un formular corespunzător modelului oficial prevăzut în acest scop, aprobat de autoritatea vamală. Aceasta se semnează de titularul operațiunii sau de reprezentantul său și conține datele necesare aplicării dispozițiilor care reglementează regimul vamal pentru care se declară mărfurile.

(2) Declarația este însoțită de toate documentele prevăzute pentru aplicarea dispozițiilor care reglementează regimul vamal pentru care se declară mărfurile.

Articolul 86

Declarația care respectă condițiile prevăzute la art. 85 este acceptată imediat de către autoritatea vamală, cu condiția ca mărfurile la care se referă să fie prezentate biroului vamal. Această declarație se înregistrează în registrul de evidență a biroului vamal.

Articolul 87

(1) Declarația vamală, cu respectarea condițiilor prevăzute la art. 31 și 32, poate fi făcută de orice persoană care este în măsură să prezinte mărfurile în cauză sau să facă posibilă prezentarea acestora autorității vamale competente, împreună cu toate documentele prevăzute pentru aplicarea dispozițiilor privind regimul vamal pentru care se declară mărfurile. Când acceptarea unei declarații vamale impune obligații speciale unei anumite persoane, declarația se face de acea persoană sau în numele acesteia.

(2) Declarantul trebuie să fie o persoană stabilită în România. Condiția privind stabilirea în România nu se aplică persoanelor care:

- a) întocmesc o declarație de tranzit sau de admitere temporară;
- b) declară mărfuri ocazional, cu condiția ca autoritatea vamală să considere acest lucru justificat.

Articolul 88

(1) Declarantul are dreptul, la cerere, să rectifice una sau mai multe date cuprinse în declarația depusă și acceptată de autoritatea vamală. Rectificarea

nu poate face referire la alte mărfuri decât cele care au făcut obiectul declarației inițiale.

(2) Rectificarea nu poate fi permisă când cererea a fost prezentată după ce autoritatea vamală fie:

- a) a informat declarantul că intenționează să efectueze controlul fizic al mărfurilor, fie
- b) a constatat inexactitatea datelor în cauză, fie
- c) a acordat liberul de vamă.

Articolul 89

(1) La cererea declarantului, autoritatea vamală invalidează o declarație deja acceptată când declarantul furnizează dovezi că marfa a fost declarată eronat pentru regimul vamal corespunzător acestei declarații sau când, ca urmare a unor împrejurări speciale, plasarea mărfurilor sub regimul vamal pentru care acestea au fost declarate nu mai este justificată.

(2) Când cererea de invalidare a declarației este prezentată după ce autoritatea vamală a informat declarantul asupra intenției de a efectua controlul fizic al mărfurilor, aceasta poate fi luată în considerare numai după ce controlul fizic a fost finalizat.

(3) Cazurile în care o declarație poate fi invalidată după acordarea liberului de vamă se stabilesc prin regulamentul vamal.

(4) Invalidarea declarației nu înlătură răspunderea contravențională sau penală a declarantului.

Articolul 90

(1) După acceptarea declarației vamale, autoritatea vamală poate proceda la controlul documentar al acesteia și al documentelor însoțitoare și poate cere declarantului să prezinte și alte documente necesare verificării exactității elementelor înscrise în declarație.

(2) Dacă nu se prevede în mod expres altfel, data declarației vamale acceptate este data înregistrării ei și determină stabilirea și aplicarea tuturor dispozițiilor privind regimul vamal.

(3) Autoritatea vamală poate proceda la controlul fizic al mărfurilor, total sau parțial, precum și, dacă este cazul, la prelevarea de probe pentru analize sau pentru verificări amănunțite.

Articolul 91

(1) Transportul mărfurilor la locul controlului fizic sau, după caz, unde urmează să fie prelevate probe, precum și toate manipulările necesare acestor operațiuni sunt efectuate de către declarant sau sub responsabilitatea acestuia. Costurile aferente acestor operațiuni cad în sarcina declarantului.

(2) Declarantul are dreptul să asiste la controlul fizic al mărfurilor, precum și, după caz, la prelevarea probelor. Când autoritatea vamală consideră necesar, declarantul sau reprezentantul acestuia este obligat să prezinte mărfurile pentru control, să le manipuleze și dezambaleze, să le reambaleze, precum și să asigure condiții pentru prelevarea probelor.

(3) Prelevarea de probe se efectuează în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare, fără ca autoritatea vamală să fie pasibilă de plată sau orice compensații pentru cantitățile prelevate. Autoritatea vamală suportă costurile analizei când aceasta se efectuează în laboratoarele proprii.

Articolul 92

(1) Dacă controlul fizic se execută parțial, rezultatul acestuia este luat în considerare pentru întreaga partidă de marfă înscrisă în declarația vamală. Declarantul vamal are dreptul să ceară efectuarea unui control suplimentar al mărfurilor când consideră că rezultatul controlului parțial nu este concludent.

(2) Pentru aplicarea prevederilor alin. (1), când un formular de declarație cuprinde două sau mai multe articole, datele de referință pentru fiecare articol

sunt considerate ca fiind o declarație separată.

Articolul 93

(1) Rezultatele verificării declarației constituie baza aplicării dispozițiilor care reglementează regimul vamal sub care sunt plasate mărfurile.

(2) Când declarația nu este verificată și nu se efectuează controlul fizic, dispozițiile menționate la alin. (1) se aplică pe baza datelor de referință cuprinse în declarație.

Articolul 94

(1) Autoritatea vamală poate lua măsuri de marcarea sau sigilare a mărfurilor, precum și a compartimentelor din mijloacele de transport în care se află mărfurile, când este necesară identificarea mărfurilor pentru a se asigura respectarea condițiilor care reglementează regimul vamal.

(2) Marcajele sau sigiliile nu pot fi înlăturate decât de autoritatea vamală ori cu permisiunea acesteia, cu excepția cazului fortuit sau de forță majoră, când operațiunea este necesară pentru a salva integritatea mărfurilor ori a mijloacelor de transport. În această situație, autoritatea vamală este înștiințată imediat, justificându-se prin orice mijloc de probă măsura luată.

Articolul 95

(1) Când sunt îndeplinite condițiile de plasare a mărfurilor sub regimul respectiv și mărfurile nu sunt supuse unor măsuri de prohibiție sau restricție, fără a aduce atingere alin. (2) și (3) și fără a se naște o datorie vamală, autoritatea vamală acordă liberul de vamă pentru mărfuri imediat ce datele de referință din declarație au fost verificate sau acceptate fără verificare. Aceeași dispoziție se aplică și când verificările nu pot fi finalizate într-un interval de timp rezonabil și prezența mărfurilor în vederea acestor verificări nu mai este necesară.

(2) În cazul în care acceptarea unei declarații vamale conduce la nașterea unei datorii vamale pentru mărfurile cuprinse în acea declarație, liberul de vamă se acordă numai dacă quantumul datoriei vamale a fost plătit sau garantat. Această dispoziție nu se aplică pentru regimul de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import în condițiile prevăzute la alin. (3).

(3) Dacă, potrivit dispozițiilor care reglementează regimul vamal pentru care sunt declarate mărfurile, autoritatea vamală solicită constituirea unei garanții, liberul de vamă pentru mărfurile plasate sub regimul vamal respectiv nu poate fi acordat decât după constituirea acestei garanții.

(4) Liberul de vamă se acordă în același timp pentru toate mărfurile care fac obiectul aceleiași declarații. În sensul prezentului alineat, când un formular de declarație cuprinde două sau mai multe articole, datele de referință aferente fiecărui articol sunt considerate ca fiind o declarație separată.

Articolul 96

(1) Autoritatea vamală poate lua orice măsuri necesare, inclusiv confiscarea și valorificarea mărfurilor, în cazul în care acestea, după acordarea liberului de vamă, nu au fost preluate în cadrul termenului legal sau când nu s-a acordat liberul de vamă pentru că fie:

- a) nu a fost posibilă, din vina declarantului, începerea sau continuarea verificării mărfurilor în perioada stabilită de autoritatea vamală, fie
- b) documentele care trebuiau depuse înainte ca mărfurile să poată fi plasate sub regim vamal nu au fost prezentate, fie
- c) plata sau garanția drepturilor de import ori export, după caz, nu a fost efectuată sau constituită în cadrul termenului legal, fie
- d) sunt supuse unor prohibiții sau restricții cu privire la mărfurile respective.

(2) Cazurile, termenele și condițiile pentru aplicarea alin. (1) sunt prevăzute în regulamentul vamal.

Capitolul IV Declarația în scris. Procedura simplificată

Declarația în scris. Procedura simplificată

Articolul 97

(1) Autoritatea vamală poate autoriza utilizarea unei proceduri simplificate pentru prezentarea și declararea mărfurilor, în cazurile și în condițiile stabilite prin regulamentul vamal.

(2) Procedura simplificată permite:

a) ca declarația să nu cuprindă toate datele de referință prevăzute la art. 85 alin. (1) sau ca unele dintre documentele menționate la art. 85 alin. (2) să nu fie anexate la declarație;

b) depunerea în locul declarației prevăzute la art. 85 a unui document comercial sau administrativ însoțit de o cerere de plasare a mărfurilor sub regimul vamal în cauză;

c) ca declararea mărfurilor pentru plasarea sub regimul vamal în cauză să se efectueze prin înscrierea acestora în evidențe; în acest caz, autoritatea vamală poate permite declarantului să nu prezinte mărfurile la biroul vamal.

(3) Declarația simplificată, documentul comercial sau administrativ ori înscrierea în evidențe trebuie să conțină cel puțin datele necesare identificării mărfurilor. Înscrierea în evidențe trebuie să cuprindă și data la care aceasta se realizează.

(4) Cu excepția cazurilor stabilite în regulamentul vamal, declarantul trebuie să depună o declarație suplimentară care poate fi de natură globală, periodică sau recapitulativă.

(5) Declarațiile suplimentare, împreună cu cele simplificate menționate la alin. (2) lit. a)-c), sunt considerate a constitui un act unic, indivizibil, care produce efecte de la data acceptării declarațiilor simplificate; înscrierea în evidențe are aceeași valoare juridică cu acceptarea declarației menționate la art. 85.

(6) Procedurile simplificate speciale pentru regimul de tranzit vamal sunt prevăzute în regulamentul vamal.

Capitolul V Alte declarații

Alte declarații

Articolul 98

Când declarația vamală este întocmită în modalitățile prevăzute la art. 84 lit. b) și c), prevederile art. 85-97 se aplică în mod corespunzător.

Articolul 99

În cazul în care declarația vamală este întocmită conform art. 84 lit. b), autoritatea vamală poate permite ca documentele care trebuie să o însoțească să nu fie depuse împreună cu declarația. În această situație documentele se păstrează la dispoziția autorității vamale.

Capitolul VI Controlul ulterior al declarațiilor

Controlul ulterior al declarațiilor

Articolul 100

(1) Autoritatea vamală are dreptul ca, din oficiu sau la solicitarea declarantului, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să modifice declarația vamală.

(2) În cadrul termenului prevăzut la alin. (1), autoritatea vamală verifică orice documente, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite sau la

operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri. Controlul se poate face la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate direct sau indirect din punct de vedere profesional în operațiunile menționate sau al oricărei alte persoane care se află în posesia acestor acte ori deține informații în legătură cu acestea. De asemenea, poate fi făcut și controlul fizic al mărfurilor, dacă acestea mai există.

(3) Când după reverificarea declarației sau după controlul ulterior rezultă că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații inexacte sau incomplete, autoritatea vamală ia măsuri pentru regularizarea situației, ținând seama de noile elemente de care dispune.

(4) Autoritatea vamală stabilește modelul documentului necesar pentru regularizarea situației, precum și instrucțiunile de completare a acestuia.

(5) În cazul în care se constată că a luat naștere o datorie vamală sau că au fost sume plătite în plus, autoritatea vamală ia măsuri pentru încasarea diferențelor în minus sau rambursarea sumelor plătite în plus, cu respectarea dispozițiilor legale.

(6) În cadrul controlului ulterior al declarațiilor, autoritatea vamală stabilește potrivit alin. (3) și diferențele în plus sau în minus privind alte taxe și impozite datorate statului în cadrul operațiunilor vamale, luând măsuri pentru încasarea diferențelor în minus constatate. Diferențele în plus privind aceste taxe și impozite se restituie potrivit normelor legale care le reglementează.

(7) Când încălcarea reglementărilor vamale constituie, după caz, contravenție sau infracțiune, autoritatea vamală este obligată să aplice sancțiunile contravenționale sau să sesizeze organele de urmărire penală.

(8) Declarația vamală acceptată și înregistrată, precum și documentul prevăzut la alin. (4) constituie titlu de creanță.

Titlul V Regimuri vamale

Regimuri vamale

Capitolul I Punerea în liberă circulație

Punerea în liberă circulație

Articolul 101

(1) Punerea în liberă circulație conferă mărfurilor străine statutul vamal de mărfuri românești.

(2) Punerea în liberă circulație atrage aplicarea măsurilor de politică comercială și îndeplinirea formalităților vamale prevăzute pentru importul mărfurilor, precum și încasarea oricăror drepturi legal datorate.

Articolul 102

(1) Prin excepție de la art. 90 alin. (2), în situația în care ulterior înregistrării declarației vamale, până la acordarea liberului de vamă, intervin taxe vamale de import reduse, titularul operațiunii comerciale sau reprezentantul acestuia poate solicita autorității vamale aplicarea taxei vamale mai favorabile.

(2) Dispozițiile alin. (1) nu se aplică în cazul în care nu a fost posibilă acordarea liberului de vamă din motive imputabile declarantului.

Articolul 103

Când un transport este format din mărfuri cu încadrări tarifare diferite, iar operațiunile de clasificare tarifară și de completare a declarației vamale ar presupune un efort suplimentar și cheltuieli disproporționate față de drepturile de import care se percep, autoritatea vamală poate aproba, la cererea declarantului, ca drepturile de import să fie achitate pentru întregul transport, pe baza clasificării tarifare a mărfurilor pentru care se percepe cea

mai mare taxă vamală de import.

Articolul 104

(1) Mărfurile puse în liberă circulație, care au beneficiat de drepturi de import reduse sau zero în funcție de destinația lor finală, rămân sub supraveghere vamală până când condițiile pentru acordarea tratamentului favorabil încetează a mai fi aplicabile, precum și în cazurile în care mărfurile sunt exportate sau distruse. Supravegherea vamală se încheie și când mărfurile sunt utilizate în alte scopuri decât cele prevăzute pentru aplicarea tratamentului favorabil, cu condiția achitării taxelor datorate la punerea în liberă circulație.

(2) Drepturile și obligațiile titularului unui tratament tarifar favorabil pot fi, în condițiile prevăzute de autoritatea vamală, transferate succesiv unor alte persoane care îndeplinesc condițiile prevăzute pentru a beneficia de regimul în cauză.

(3) Dispozițiile art. 110 și 112 se aplică în mod corespunzător mărfurilor prevăzute la alin. (1).

Articolul 105

Titularii punerii în liberă circulație a mărfurilor destinate unei anumite utilizări, în cazul în care, ulterior acordării liberului de vamă, schimbă utilizarea mărfii, sunt obligați să înștiințeze în prealabil autoritatea vamală, care va aplica regimul tarifar vamal corespunzător noii utilizări.

Articolul 106

(1) Mărfurile puse în liberă circulație își pierd statutul vamal de mărfuri românești când declarația de punere în liberă circulație este invalidată după acordarea liberului de vamă.

(2) Mărfurile puse în liberă circulație își pierd statutul vamal de mărfuri românești și când drepturile de import sunt rambursate sau remise:

a) în cadrul regimului de perfecționare activă sub forma sistemului cu rambursare;

b) în cazul mărfurilor defecte sau al celor care nu respectă prevederile contractuale;

c) în situațiile prevăzute la art. 262, când rambursarea sau remiterea este supusă condiției ca mărfurile să fie exportate sau reexportate ori să li se atribuie o destinație vamală aprobată în condițiile prevăzute de regulamentul vamal.

Capitolul II Regimuri suspensive și regimuri vamale economice

Regimuri suspensive și regimuri vamale economice

Secțiunea 1 Dispoziții comune

Dispoziții comune

Articolul 107

(1) Sintagma regim suspensiv se utilizează, în cazul mărfurilor străine, pentru următoarele regimuri:

a) tranzit;

b) antrepozitare vamală;

c) perfecționare activă sub forma unui sistem cu suspendare;

d) transformare sub control vamal;

e) admitere temporară.

(2) Sintagma regim vamal economic se utilizează pentru următoarele regimuri:

a) antrepozitare vamală;

b) perfecționare activă;

- c) transformare sub control vamal;
- d) admitere temporară;
- e) perfecționare pasivă.

(3) Prin mărfuri de import se înțelege mărfurile plasate sub un regim suspensiv, precum și mărfurile care, în cadrul regimului de perfecționare activă în sistem cu rambursare, au făcut obiectul formalităților de punere în liberă circulație și al formalităților prevăzute la art. 145.

(4) Prin mărfuri în aceeași stare se înțelege mărfurile de import care, în regimul de perfecționare activă sau de transformare sub control vamal, nu au suferit nici o operațiune de perfecționare sau de transformare.

Articolul 108

(1) Utilizarea unui regim vamal economic este condiționată de eliberarea unei autorizații de către autoritatea vamală.

(2) Autorizația se acordă persoanelor care asigură toate condițiile necesare pentru efectuarea corectă a operațiunilor și când autoritatea vamală poate asigura supravegherea și controlul regimului fără a mai trebui să introducă măsuri administrative disproporționate față de necesitățile economice respective.

(3) Condițiile în care este utilizat regimul respectiv sunt stabilite în autorizație.

(4) Titularul autorizației este obligat să informeze autoritatea vamală asupra tuturor elementelor survenite după acordarea autorizației care pot influența menținerea acestuia sau condițiile de utilizare a acestuia.

Articolul 109

Orice produse sau mărfuri obținute din mărfuri plasate sub un regim suspensiv se consideră ca fiind plasate sub incidența aceluiași regim, cu respectarea prevederilor exprese ale art. 4 pct. 11 lit. a) teza a doua.

Articolul 110

(1) Autoritatea vamală poate condiționa plasarea mărfurilor sub un regim suspensiv de constituirea unei garanții care să asigure plata datoriei vamale care s-ar naște pentru aceste mărfuri.

(2) Prin regulamentul vamal pot fi prevăzute dispoziții speciale privind constituirea unei garanții în cadrul unui anumit regim suspensiv.

Articolul 111

(1) Regimul suspensiv economic se încheie când mărfurile plasate în acest regim sau, în anumite cazuri, produsele compensatoare ori transformate obținute sub acest regim primesc o nouă destinație vamală admisă.

(2) Autoritatea vamală ia toate măsurile necesare pentru a reglementa situația mărfurilor pentru care regimul vamal nu s-a încheiat în condițiile prevăzute.

Articolul 112

Drepturile și obligațiile titularului unui regim vamal economic pot fi, în condițiile prevăzute de autoritatea vamală, transferate succesiv unor alte persoane care îndeplinesc condițiile prevăzute pentru a beneficia de regimul în cauză.

Secțiunea a 2-a Tranzitul

Tranzitul

Articolul 113

(1) Regimul de tranzit permite transportul de la un birou vamal la alt birou

vamal al:

- a) mărfurilor străine, fără ca acestea să fie supuse drepturilor de import sau măsurilor de politică comercială;
- b) mărfurilor românești, în cazurile și în condițiile prevăzute în reglementări specifice pentru a se evita ca produsele care beneficiază de măsuri speciale de export să eludeze sau să beneficieze nejustificat de aceste măsuri.

(2) Transportul menționat la alin. (1) se efectuează în următoarele modalități:

- a) conform regimului de tranzit;
- b) în baza unui carnet TIR - Convenția TIR - Convenția vamală relativă la transportul internațional al mărfurilor sub acoperirea carnetelor TIR, întocmită la Geneva la 14 noiembrie 1975, la care România a aderat potrivit Decretului nr. 420/1979;
- c) în baza unui carnet ATA, utilizat ca document de tranzit - Convenția privind admiterea temporară, adoptată la Istanbul la 26 iunie 1990, ratificată de România prin Legea nr. 395/2002;
- d) în baza altor norme prevăzute prin acorduri sau convenții internaționale la care România este parte;
- e) prin poștă, inclusiv colet poștal.

(3) Regimul de tranzit nu înlătură aplicarea dispozițiilor specifice aplicabile transportului mărfurilor plasate într-un regim vamal economic.

Articolul 114

(1) Regimul de tranzit se încheie și obligațiile titularului se consideră îndeplinite când mărfurile plasate sub acest regim și documentele solicitate au fost prezentate biroului vamal de destinație, în concordanță cu dispozițiile regimului.

(2) Autoritatea vamală descarcă regimul de tranzit când este în măsură să stabilească, pe baza comparării datelor disponibile la biroul vamal de plecare cu cele disponibile la biroul vamal de destinație, că regimul s-a încheiat în mod corect.

Articolul 115

(1) Principalul obligat este titularul regimului de tranzit și răspunde pentru:

- a) prezentarea mărfurilor intacte la biroul de destinație în termenul prevăzut și cu respectarea întocmai a măsurilor de marcarea și sigilare adoptate de autoritatea vamală;
- b) respectarea dispozițiilor referitoare la regimul de tranzit.

(2) Transportatorul sau destinatarul mărfurilor care acceptă mărfurile știind că acestea circulă în regim de tranzit răspunde solidar pentru respectarea obligațiilor prevăzute la alin. (1) lit. a).

Articolul 116

(1) Principalul obligat furnizează garanția pentru asigurarea plății datoriei vamale pentru mărfurile tranzitate.

(2) Garanția poate fi:

- a) garanție izolată, care acoperă o singură operațiune de tranzit;
- b) garanție globală, care acoperă mai multe operațiuni de tranzit, când principalul obligat a fost autorizat de autoritatea vamală să folosească această garanție.

(3) Autorizația menționată la alin. (2) lit. b) se acordă numai persoanelor care:

- a) sunt stabilite în România;
- b) sunt utilizatoare frecvente ale regimului de tranzit sau care au bonitatea de a-și achita obligațiile legate de acest regim;
- c) nu au comis abateri grave sau repetate de la reglementările vamale ori fiscale.

(4) Autoritatea vamală poate autoriza, în cazuri justificate, utilizarea unei garanții globale de o valoare redusă sau o dispensă de la garantare. Criteriile suplimentare pentru această aprobare includ:

- a) folosirea corectă a procedurii de tranzit într-o perioadă dată;
 - b) cooperarea cu autoritatea vamală;
 - c) în cazul dispensei de la garantare, o situație financiară bună care să le permită îndeplinirea angajamentelor persoanelor în cauză.
- (5) Normele pentru acordarea autorizațiilor conform prevederilor alin. (4) se stabilesc prin regulamentul vamal.
- (6) Dispensa de la garantare prevăzută la alin. (4) nu se acordă pentru operațiunile de tranzit al mărfurilor care implică un risc ridicat de fraudă. Criteriile de stabilire a riscurilor de fraudă sunt prevăzute în regulamentul vamal.
- (7) Utilizarea garanției globale de o valoare redusă poate fi temporar interzisă de autoritatea vamală, ca măsură excepțională în împrejurări speciale.
- (8) Garanția globală poate fi temporar interzisă de către autoritatea vamală pentru mărfurile care, prin utilizarea garanției globale, au fost identificate ca făcând obiectul unei fraude.

Articolul 117

- (1) Cu excepția situațiilor stabilite, când este cazul, prin regulamentul vamal, nu se constituie o garanție pentru:
- a) transportul aerian;
 - b) transportul pe căi navigabile interioare deschise traficului internațional;
 - c) transportul prin conducte;
 - d) transportul efectuat de companiile de cale ferată din România.
- (2) Cazurile în care se poate acorda exceptarea de la garanție pentru transportul naval, altul decât cel menționat la alin. (1) lit. b), se stabilesc prin regulamentul vamal.

Articolul 118

- (1) Normele pentru punerea în aplicare a regimului de tranzit se stabilesc prin regulamentul vamal.
- (2) Autoritatea vamală poate stabili proceduri simplificate care se aplică anumitor tipuri de transport de mărfuri sau pentru mărfuri care nu părăsesc teritoriul vamal al României.

Secțiunea a 3-a Antrepozitarea vamală

Antrepozitarea vamală

Articolul 119

- (1) Regimul de antrepozitare vamală permite depozitarea într-un antrepozit vamal a:
- a) mărfurilor străine, fără ca ele să fie supuse drepturilor de import sau măsurilor de politică comercială;
 - b) mărfurilor românești care, în temeiul prevederilor legale ce reglementează domenii specifice, beneficiază, pe baza plasării lor într-un antrepozit vamal, de măsurile legate de exportul mărfurilor.
- (2) Antrepozitul vamal reprezintă orice loc aprobat de autoritatea vamală și aflat sub supravegherea acesteia, unde mărfurile pot fi depozitate în condițiile prevăzute.
- (3) Cazurile în care mărfurile prevăzute la alin. (1) pot fi plasate sub regim de antrepozitare vamală fără a fi depozitate într-un antrepozit vamal sunt stabilite în conformitate cu regulamentul vamal.

Articolul 120

- (1) Un antrepozit vamal poate fi public sau privat.
- (2) Antrepozitul public reprezintă antrepozitul vamal disponibil oricărei persoane pentru depozitarea mărfurilor.
- (3) Antrepozitul privat reprezintă antrepozitul vamal rezervat depozitării

mărfurilor de către deținătorul antrepozitului.

(4) Deținătorul antrepozitului este persoana autorizată să gestioneze antrepozitul vamal.

(5) Antrepozitarul este persoana obligată prin declarația de plasare a mărfurilor sub regimul de antrepozitare vamală sau persoana căreia i se transferă drepturile și obligațiile unei astfel de persoane.

Articolul 121

(1) Gestionarea unui antrepozit vamal este condiționată de eliberarea unei autorizații de către autoritatea vamală. Această autorizație nu este necesară în cazul în care gestionarea antrepozitului este efectuată de autoritatea vamală.

(2) Persoana care dorește să gestioneze un antrepozit vamal întocmește o cerere scrisă care să conțină informațiile necesare pentru acordarea autorizației și să dovedească faptul că există o rațiune economică pentru depozitare. Autorizația prevede condițiile în care antrepozitul vamal poate fi gestionat.

(3) Autorizația se acordă numai persoanelor stabilite în România.

Articolul 122

Deținătorul antrepozitului vamal are, față de autoritatea vamală, următoarele răspunderi:

- a) să asigure supravegherea mărfurilor, astfel încât să nu fie posibilă sustragerea acestora de sub controlul vamal;
- b) să îndeplinească obligațiile ce decurg din depozitarea mărfurilor aflate în regim de antrepozitare vamală;
- c) să respecte condițiile stabilite în autorizație.

Articolul 123

Prin excepție de la prevederile art. 122, când autorizația privește un antrepozit public, aceasta poate prevedea ca răspunderile menționate la art. 122 lit. a) și/sau lit. b) să revină exclusiv antrepozitarului. Antrepozitarul este permanent răspunzător de îndeplinirea obligațiilor ce decurg din plasarea mărfurilor sub regimul de antrepozitare vamală.

Articolul 124

Drepturile și obligațiile unui deținător de antrepozit pot fi transferate unei alte persoane, cu acordul autorității vamale.

Articolul 125

Fără a se înlătura aplicarea dispozițiilor art. 110, autoritatea vamală poate cere deținătorului de antrepozit să ofere o garanție în legătură cu răspunderile specificate la art. 122.

Articolul 126

(1) Autoritatea vamală îl desemnează pe deținătorul de antrepozit sau, după caz, pe antrepozitar să țină o evidență operativă, în forma aprobată de autoritatea vamală, a tuturor mărfurilor plasate sub regimul de antrepozitare vamală. Desemnarea unei persoane pentru ținerea evidenței operative a mărfurilor nu este necesară în cazul în care un antrepozit public este gestionat de autoritatea vamală.

(2) Înscrierea în evidența operativă se face imediat ce mărfurile au fost introduse în antrepozit.

(3) Dacă sunt respectate prevederile art. 108 alin. (2), autoritatea vamală poate renunța la solicitarea ținerii de evidențe operative ale mărfurilor când răspunderile menționate la art. 122 lit. a) și/sau lit. b) îi revin în exclusivitate antrepozitarului, iar mărfurile sunt plasate sub regim pe baza unei declarații vamale scrise sau a unui document administrativ, în conformitate

cu art. 97 alin. (2) lit. b).

Articolul 127

(1) Când există o necesitate economică, iar supravegherea vamală nu este influențată nefavorabil de aceasta, autoritatea vamală poate aproba ca:

- a) mărfurile românești, altele decât cele prevăzute la art. 119 alin. (1) lit. b), să fie depozitate în incinta unui antrepozit vamal. Aceste mărfuri nu fac obiectul regimului de antrepozitare vamală;
- b) mărfurile străine să fie supuse în incinta unui antrepozit vamal unor operațiuni specifice regimului de perfecționare activă;
- c) mărfurile străine să fie supuse în incinta unui antrepozit vamal unor operațiuni specifice regimului de transformare sub control vamal.

(2) Mărfurile prevăzute la alin. (1) lit. b) și c) fac obiectul regimurilor vamale corespunzătoare și nu al regimului de antrepozitare vamală.

(3) Formalitățile la care se poate renunța într-un antrepozit vamal pentru mărfurile prevăzute la alin. (1) lit. b) și c) se stabilesc în regulamentul vamal.

(4) Autoritatea vamală poate cere ca mărfurile menționate la alin. (1) să fie înscrise în evidența operativă prevăzută la art. 126.

Articolul 128

(1) Mărfurile pot rămâne în regim de antrepozitare vamală pe timp nelimitat. În cazuri excepționale, autoritatea vamală poate stabili un termen până la care antrepozitarul trebuie să atribuie mărfurilor o nouă destinație vamală.

(2) Pentru anumite mărfuri menționate la art. 119 alin. (1) lit. b), cuprinse în politica agricolă, se pot stabili termene prin regulamentul vamal.

Articolul 129

(1) Mărfurile de import pot face obiectul manipulărilor uzuale pentru a asigura conservarea, ameliorarea aspectului sau vandabilitatea acestora ori pentru a le pregăti pentru distribuție sau revânzare. Pentru anumite categorii de mărfuri, autoritatea vamală poate alcătui o listă a cazurilor în care aceste manipulări sunt interzise pentru mărfurile care fac obiectul politicii agricole.

(2) Mărfurile românești menționate în art. 119 alin. (1) lit. b), care sunt plasate sub regimul de antrepozitare vamală și care sunt cuprinse în politica agricolă, pot fi supuse doar manipulărilor prevăzute în mod expres pentru asemenea mărfuri.

(3) Manipulările prevăzute la alin. (1) și (2) se autorizează în prealabil de autoritatea vamală, care fixează condițiile în care acestea pot avea loc.

(4) Formele de manipulare prevăzute la alin. (1) și (2) se stabilesc prin regulamentul vamal.

Articolul 130

(1) În cazuri justificate, mărfurile plasate sub regimul de antrepozitare vamală pot fi scoase temporar din antrepozit pe baza aprobării prealabile a autorității vamale, care stabilește condițiile în care poate avea loc.

(2) Când sunt în afara antrepozitului vamal, mărfurile pot fi supuse manipulărilor prevăzute la art. 129.

Articolul 131

Autoritatea vamală poate permite ca mărfurile plasate sub regimul de antrepozitare vamală să fie transferate de la un antrepozit vamal la altul.

Articolul 132

(1) Când se naște o datorie vamală referitoare la mărfuri de import, iar valoarea în vamă se bazează pe un preț efectiv plătit sau de plătit care include

cheltuielile de antrepozitare și de conservare a mărfurilor în antrepozit, aceste cheltuieli nu se includ în valoarea în vamă, cu condiția ca acestea să fie evidențiate distinct față de prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri.

(2) Când mărfurile prevăzute la alin. (1) au fost supuse manipulărilor prevăzute la art. 129, natura mărfurilor, valoarea în vamă și cantitatea care se au în vedere la stabilirea cuantumului drepturilor de import sunt, la cererea declarantului, acelea care ar trebui luate în considerare la data nașterii datoriei vamale dacă nu ar fi suferit aceste manipulări. Prin regulamentul vamal se pot stabili derogări de la această dispoziție.

(3) În cazul în care mărfurile de import sunt puse în liberă circulație în conformitate cu art. 97 alin. (2) lit. c), natura mărfurilor, valoarea în vamă și cantitatea ce trebuie luate în considerare la data nașterii datoriei vamale, pentru stabilirea cuantumului drepturilor de import, sunt cele aplicabile mărfurilor la momentul în care au fost plasate sub regimul de antrepozitare vamală. Dispozițiile cuprinse în prezentul alineat se aplică numai cu condiția ca aceste elemente să fi fost acceptate de autoritatea vamală la momentul în care mărfurile au fost plasate sub regimul de antrepozitare vamală și dacă declarantul nu solicită ca aceste elemente să fie determinate la momentul nașterii datoriei vamale, fără să contravină controlului ulterior prevăzut la art. 100.

Articolul 133

Mărfurile românești prevăzute la art. 119 alin. (1) lit. b), care sunt cuprinse în politica agricolă și sunt plasate într-un antrepozit vamal, trebuie să fie exportate sau să primească o altă destinație, stabilită prin reglementările menționate la acel articol.

Secțiunea a 4-a Perfecționarea activă

Perfecționarea activă

Articolul 134

(1) Regimul de perfecționare activă permite ca următoarele mărfuri să fie utilizate pe teritoriul vamal al României într-una sau mai multe operațiuni de perfecționare:

- a) mărfurile străine destinate reexportului în afara teritoriului vamal al României sub forma produselor compensatoare, fără ca aceste mărfuri să fie supuse drepturilor de import sau măsurilor de politică comercială;
- b) mărfurile puse în liberă circulație, cu rambursarea sau remiterea drepturilor de import aferente unor asemenea mărfuri, dacă sunt exportate în afara teritoriului vamal al României sub formă de produse compensatoare.

(2) Prin sistem cu suspendare se înțelege regimul de perfecționare activă prevăzut la alin. (1) lit. a).

(3) Prin sistem cu rambursare se înțelege regimul de perfecționare activă prevăzut la alin. (1) lit. b).

(4) Prin operațiuni de perfecționare se înțelege:

- a) prelucrarea mărfurilor, inclusiv montajul, asamblarea și adaptarea lor la alte mărfuri;
- b) transformarea mărfurilor;
- c) repararea mărfurilor, inclusiv restaurarea lor;
- d) utilizarea anumitor mărfuri, definite în conformitate cu regulamentul vamal, care, deși nu se regăsesc în produsele compensatoare, permit sau facilitează obținerea acestor produse, chiar dacă dispar total sau parțial în cursul folosirii lor.

(5) Prin produse compensatoare se înțelege toate produsele care rezultă din operațiuni de perfecționare.

(6) Prin mărfuri echivalente se înțelege mărfurile românești care sunt utilizate în locul mărfurilor de import pentru fabricarea produselor compensatoare.

(7) Prin rata de randament se înțelege cantitatea sau procentajul de produse

compensatoare obținute din perfecționarea unor cantități determinate de mărfuri de import.

Articolul 135

(1) Mărfurile echivalente trebuie să fie de aceeași calitate și să aibă aceleași caracteristici ca mărfurile de import. În anumite cazuri, stabilite în regulamentul vamal, mărfurile echivalente pot fi într-un stadiu de fabricație mai avansat decât mărfurile de import.

(2) Autoritatea vamală permite ca:

a) produsele compensatoare să fie obținute din mărfuri echivalente;
b) produsele compensatoare obținute din mărfuri echivalente să fie exportate din România înainte de a importa mărfurile de import.

(3) Când se aplică dispozițiile alin. (2), mărfurile de import sunt considerate, în scopuri vamale, ca mărfuri echivalente, iar mărfurile echivalente ca mărfuri de import.

(4) Când se aplică alin. (2) lit. b) și produsele compensatoare ar fi susceptibile de plată drepturilor de export dacă nu ar fi exportate sau reexportate în cadrul unei operațiuni de perfecționare activă, titularul autorizației trebuie să constituie o garanție pentru a asigura plata acestor drepturi în eventualitatea în care importul mărfurilor nu se efectuează în termenul prevăzut.

(5) Prin regulamentul vamal se pot adopta măsuri destinate să interzică, să limiteze sau să faciliteze operațiunile efectuate în temeiul alin. (2).

Articolul 136

Autorizația de perfecționare activă este emisă la cererea persoanei care efectuează operațiunile de perfecționare sau care se ocupă de efectuarea lor.

Articolul 137

Autorizația de perfecționare activă se acordă numai:

a) persoanelor stabilite în România. Autorizația se poate acorda și persoanelor stabilite în afara României pentru importurile de natură necomercială;
b) când, fără să aducă atingere utilizării mărfurilor menționate la art. 134 alin. (4) lit. d), mărfurile de import pot fi identificate în produsele compensatoare sau, în cazul menționat la art. 135, când se poate verifica îndeplinirea condițiilor prevăzute pentru mărfurile echivalente;
c) când regimul de perfecționare activă poate contribui la crearea unor condiții favorabile pentru exportul sau reexportul produselor compensatoare, cu condiția ca interesele esențiale ale producătorilor români să nu fie afectate în mod nefavorabil. Cazurile în care condițiile economice se consideră îndeplinite se stabilesc prin regulamentul vamal.

Articolul 138

(1) Autoritatea vamală stabilește termenul în care produsele compensatoare trebuie să fie exportate sau reexportate ori să li se atribuie o altă destinație vamală. Acest termen trebuie să țină seama de durata necesară pentru efectuarea operațiunilor de perfecționare și de livrare a produselor compensatoare.

(2) Termenul prevăzut la alin. (1) se calculează de la data la care mărfurile străine sunt plasate sub regimul de perfecționare activă. Autoritatea vamală poate acorda prelungirea termenului în urma unei cereri justificate depuse de titularul autorizației. Din rațiuni de simplificare se poate decide ca un termen care începe în cursul unei luni calendaristice sau al unui trimestru să se încheie în ultima zi a unei luni calendaristice ulterioare, respectiv a unui trimestru ulterior.

(3) Când se aplică prevederile art. 135 alin. (2) lit. b), autoritatea vamală stabilește termenul în care mărfurile străine trebuie declarate pentru regim. Acest termen începe la data acceptării declarației de export pentru produsele compensatoare obținute din mărfurile echivalente corespunzătoare.

(4) Autoritatea vamală poate să prevadă termene specifice în cazul unor operațiuni de perfecționare sau pentru anumite mărfuri de import.

Articolul 139

(1) Autoritatea vamală stabilește fie rata de randament a operațiunii, fie, când este cazul, metoda de determinare a acestei rate. Rata de randament este propusă de titularul operațiunii pe baza condițiilor reale în care se efectuează sau urmează să se efectueze operațiunea de perfecționare.

(2) În cazuri justificate, pentru operațiuni de perfecționare activă care se efectuează uzual în condiții tehnice bine definite, cu mărfuri având caracteristici sensibil constante, din care rezultă produse compensatoare de o calitate uniformă, se poate stabili, potrivit regulamentului vamal, o rată de randament standard, pe baza unor date reale, cunoscute și determinate în prealabil de titularul operațiunii.

Articolul 140

Cazurile și condițiile în care mărfurile aflate în aceeași stare sau produsele compensatoare sunt considerate a fi fost puse în liberă circulație se stabilesc prin regulamentul vamal.

Articolul 141

(1) În cazul nașterii unei datorii vamale, cuantumul acesteia se determină pe baza elementelor de taxare corespunzătoare mărfurilor de import în momentul acceptării declarației de plasare a acestor mărfuri sub regim de perfecționare activă.

(2) Dacă în momentul menționat la alin. (1) mărfurile de import îndeplinesc condițiile pentru a beneficia de tratamentul tarifar preferențial în cadrul contingentelor sau al plafoanelor tarifare, acestea pot beneficia de tratamentul tarifar preferențial prevăzut pentru mărfuri identice în momentul acceptării declarației vamale de punere în liberă circulație.

Articolul 142

Prin excepție de la prevederile art. 141, produsele compensatoare:

a) sunt supuse drepturilor de import corespunzătoare, când sunt puse în liberă circulație și se regăsesc în lista prevăzută de regulamentul vamal, în măsura în care ele sunt proporționale cu partea exportată a produselor compensatoare neincluse pe această listă. Titularul autorizației are însă dreptul să solicite ca taxarea pentru acele produse să fie efectuată în condițiile menționate la art. 141;

b) sunt supuse drepturilor de import corespunzătoare când sunt supuse taxării stabilite prin politica agricolă și sunt îndeplinite condițiile prevăzute în regulamentul vamal;

c) sunt supuse drepturilor de import determinate în conformitate cu reglementările aplicabile regimului vamal în cauză sau în materie de zone libere sau antrepozite libere, când au fost plasate sub un regim suspensiv sau într-o zonă liberă ori antrepozit liber. Titularul autorizației are însă dreptul să solicite ca taxarea să fie efectuată potrivit art. 141 sau, în cazurile când produselor compensatoare li s-a atribuit o destinație vamală, alta decât transformarea sub control vamal, cuantumul drepturilor de import percepute să fie cel puțin egal cu cel calculat conform art. 141;

d) pot fi supuse reglementărilor privind stabilirea drepturilor prevăzute pentru regimul de transformare sub control vamal când mărfurile de import ar fi putut fi plasate sub acest regim;

e) beneficiază de tratament tarifar favorabil în funcție de destinația lor finală, când acest tratament este prevăzut pentru mărfuri identice importate;

f) sunt scutite de drepturi de import când o astfel de scutire este prevăzută, prin lege, pentru mărfuri identice importate.

Articolul 143

(1) Produsele compensatoare ori mărfurile aflate în aceeași stare pot face obiectul unui export temporar, total sau parțial, în scopul perfecționării complementare efectuate în afara teritoriului vamal al României, cu condiția obținerii unei autorizații și cu respectarea prevederilor privind regimul de perfecționare pasivă.

(2) Când ia naștere o datorie vamală privind produsele reimportate, autoritatea vamală încasează:

- a) drepturile de import pentru produsele compensatoare sau mărfurile aflate în aceeași stare menționate la alin. (1), calculate în conformitate cu prevederile art. 141 și 142;
- b) drepturile de import pentru produsele reimportate după perfecționare în afara teritoriului vamal al României, al căror quantum se calculează în conformitate cu dispozițiile privind regimul de perfecționare pasivă în aceleași condiții care s-ar aplica dacă produsele exportate sub acest din urmă regim ar fi fost puse în liberă circulație înainte ca acest export să aibă loc.

Articolul 144

(1) Sistemul cu rambursare poate fi utilizat pentru toate mărfurile. Acest sistem nu poate fi utilizat când, în momentul acceptării declarației de punere în liberă circulație:

- a) mărfurile de import sunt supuse unor restricții cantitative la import;
- b) mărfurile de import beneficiază de o măsură tarifară în cadrul contingentelor;
- c) pentru mărfurile de import este necesară prezentarea unei licențe de import sau export ori a unui certificat prevăzut de reglementările privind politica agricolă;
- d) a fost stabilită o restituire la export sau o taxă la export pentru produsele compensatoare.

(2) Rambursarea drepturilor de import nu este permisă nici în cazul în care, în momentul acceptării declarației de export pentru produsele compensatoare, aceste produse necesită prezentarea unui certificat de import sau de export ori s-a stabilit o restituire sau o taxă la export pentru acestea.

(3) Prin regulamentul vamal se pot stabili derogări de la prevederile alin. (1) și (2).

Articolul 145

(1) În declarația de punere în liberă circulație trebuie să se indice faptul că se utilizează sistemul de rambursare și să fie furnizate datele de referință ale autorizației.

(2) La cererea autorității vamale, autorizația menționată la alin. (1) se anexează la declarația de punere în liberă circulație.

Articolul 146

În cadrul sistemului cu rambursare nu se aplică dispozițiile art. 135 alin. (2) lit. b), alin. (3) și (4), art. 138 alin. (3), art. 140, 141 și art. 142 lit. b) și d), precum și art. 149.

Articolul 147

(1) Titularul autorizației poate solicita rambursarea sau remiterea drepturilor de import când poate dovedi, în conformitate cu cerințele autorității vamale, că mărfurile de import puse în liberă circulație în cadrul sistemului cu rambursare sub formă de produse compensatoare sau mărfuri în aceeași stare au fost:

- a) fie exportate;
- b) fie plasate, în vederea reexportului ulterior, sub regimul de tranzit, regimul de antrepozitare vamală, regimul de admitere temporară sau regimul de perfecționare activă în sistem cu suspendare sau într-o zonă liberă sau

antrepozit liber.

(2) Dispozițiile alin. (1) lit. b) se aplică în cazul în care au fost îndeplinite toate condițiile de utilizare a regimului.

(3) În scopul atribuirii unei destinații vamale în conformitate cu alin. (1) lit. b), produsele compensatoare sau mărfurile de import aflate în aceeași stare sunt considerate mărfuri străine.

(4) Termenul în care trebuie să se depună cererea de rambursare se stabilește prin regulamentul vamal.

(5) Când produsele compensatoare sau mărfurile aflate în aceeași stare, plasate sub un regim vamal sau într-o zonă liberă sau antrepozit liber, potrivit alin.

(1), sunt puse în liberă circulație, cuantumul drepturilor de import rambursate sau remise se consideră a constitui cuantumul datoriei vamale.

(6) În scopul stabilirii cuantumului drepturilor de import ce trebuie rambursate sau remise, prevederile art. 142 lit. a) se aplică în mod corespunzător.

Articolul 148

Exportul temporar al produselor compensatoare realizat conform art. 143 alin.

(1) nu se consideră ca export, în sensul art. 147, cu excepția cazului când acele produse nu sunt reimportate în România în perioada prevăzută.

Articolul 149

Regimul de perfecționare activă în sistemul cu suspendare se aplică și pentru ca produsele compensatoare să beneficieze de scutirea de drepturi de export în care se încadrează produsele identice obținute din mărfuri românești în locul mărfurilor de import.

Secțiunea a 5-a Transformarea sub control vamal

Transformarea sub control vamal

Articolul 150

Regimul de transformare sub control vamal permite ca mărfurile străine să fie utilizate pe teritoriul vamal al României pentru a fi supuse unor operațiuni care le modifică natura sau starea, fără să fie supuse drepturilor de import sau măsurilor de politică comercială. Regimul permite punerea lor în liberă circulație cu plata drepturilor de import datorate pentru mărfurile rezultate din operațiunile de transformare. Acestea sunt denumite produse transformate.

Articolul 151

Cazurile și condițiile specifice în care se poate folosi regimul de transformare sub control vamal se stabilesc prin regulamentul vamal.

Articolul 152

Autorizația pentru transformare sub control vamal se acordă la cererea persoanei care efectuează transformarea sau care se ocupă de efectuarea acesteia.

Articolul 153

Autorizația pentru transformare sub control vamal se acordă numai:

- a) persoanelor stabilite în România;
- b) când mărfurile de import pot fi identificate în produsele transformate;
- c) când natura sau starea mărfurilor din momentul plasării lor sub regim nu mai poate fi reconstituită economic după transformare;
- d) când utilizarea regimului nu poate avea drept consecință eludarea efectelor reglementărilor privind originea și a restricțiilor cantitative aplicabile mărfurilor importate;
- e) când sunt îndeplinite condițiile necesare ca regimul să ajute la crearea sau

menținerea activității de transformare a mărfurilor în România, fără să aducă atingere în mod vădit intereselor economice ale producătorilor naționali de mărfuri similare. Prin regulamentul vamal se stabilesc cazurile în care aceste condiții economice se consideră îndeplinite.

Articolul 154

Dispozițiile art. 138 alin. (1), (2) și (4) și ale art. 139 se aplică în mod corespunzător.

Articolul 155

Când ia naștere o datorie vamală pentru mărfurile aflate în aceeași stare sau pentru produsele care sunt în stadii intermediare de transformare comparativ cu ceea ce s-a prevăzut în autorizație, cuantumul acestei datorii se stabilește pe baza elementelor de taxare corespunzătoare mărfurilor de import în momentul acceptării declarației de plasare a mărfurilor sub regimul de transformare sub control vamal.

Articolul 156

(1) În cazurile în care mărfurile de import îndeplineau condițiile pentru a beneficia de un tratament tarifar preferențial când au fost plasate sub regimul de transformare sub control vamal și când acest tratament tarifar preferențial este aplicabil produselor identice cu produsele transformate puse în liberă circulație, drepturile de import la care sunt supuse produsele transformate se calculează prin aplicarea taxei pentru tratamentul tarifar preferențial respectiv.

(2) Dacă tratamentul tarifar preferențial menționat la alin. (1) este prevăzut pentru mărfurile de import în cadrul contingentelor tarifare sau plafoanelor tarifare, aplicarea taxei menționate la alin. (1) cu privire la produsele transformate este, de asemenea, supusă condiției ca respectivul tratament tarifar preferențial să fie aplicabil mărfurilor de import în momentul acceptării declarației de punere în liberă circulație. În acest caz, cantității de mărfuri de import utilizate în mod real la fabricarea produselor transformate puse în liberă circulație se aplică contingentele sau plafoanele tarifare în vigoare la momentul acceptării declarației de punere în liberă circulație și nu se procedează la aplicarea contingentelor sau plafoanelor tarifare deschise pentru produsele identice cu produsele transformate.

Secțiunea a 6-a Admiterea temporară

Admiterea temporară

Articolul 157

Regimul de admitere temporară permite utilizarea pe teritoriul vamal al României, cu exonerarea totală sau parțială de drepturi de import și fără a fi supuse măsurilor de politică comercială, a mărfurilor străine destinate reexportului, fără să fi suferit vreo modificare în afara deprecierei normale datorate utilizării lor.

Articolul 158

Autorizația de admitere temporară se acordă la cererea persoanei care utilizează mărfurile sau care se ocupă ca acestea să fie utilizate.

Articolul 159

Autoritatea vamală refuză acordarea regimului de admitere temporară când este imposibil să se asigure identificarea mărfurilor de import. Autoritatea vamală poate însă autoriza utilizarea regimului de admitere temporară fără asigurarea

identificării mărfurilor când, având în vedere natura acestora sau a operațiunilor de îndeplinit, absența măsurilor de identificare nu poate duce la o folosire abuzivă a regimului.

Articolul 160

(1) Autoritatea vamală stabilește termenul în care mărfurile de import trebuie să fie reexportate sau să li se dea o altă destinație vamală. Termenul aprobat trebuie să fie suficient pentru ca obiectivul utilizării autorizate să fie atins.

(2) Termenul maxim în care mărfurile pot rămâne în regimul de admitere temporară este de 24 de luni. Autoritatea vamală poate stabili reducerea termenului, cu acordul persoanei în cauză.

(3) Autoritatea vamală poate, numai în împrejurări excepționale, la cererea persoanei în cauză și în limite raționale, să prelungească termenul prevăzut la alin. (2) pentru a permite utilizarea autorizată.

Articolul 161

Cazurile și condițiile speciale în care regimul de admitere temporară poate fi utilizat cu exonerare totală de drepturi de import se stabilesc prin regulamentul vamal.

Articolul 162

(1) Utilizarea regimului de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import se acordă pentru mărfurile care nu sunt prevăzute la art. 161 sau care, chiar dacă sunt menționate, nu îndeplinesc toate condițiile prevăzute în articolul respectiv pentru acordarea admiterii temporare cu exonerare totală de drepturi de import.

(2) Prin regulamentul vamal se stabilesc lista mărfurilor pentru care nu poate fi utilizat regimul de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import, precum și condițiile în care se poate recurge la acest regim.

Articolul 163

(1) Cuantumul drepturilor de import de plătit pentru mărfurile plasate sub regimul de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import se stabilește la 3%, pentru fiecare lună sau fracție de lună în care mărfurile sunt plasate sub regimul de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi, din cuantumul drepturilor care ar fi fost plătite dacă astfel de mărfuri ar fi fost puse în liberă circulație la data la care au fost plasate sub regimul de admitere temporară.

(2) Cuantumul drepturilor de import de încasat nu îl poate depăși pe acela care ar fi trebuit încasat dacă mărfurile respective ar fi fost puse în liberă circulație la data la care au fost plasate sub regimul de admitere temporară, fără să se ia în considerare majorările de întârziere care ar putea fi aplicate.

(3) Transferul drepturilor și obligațiilor care decurg din regimul de admitere temporară, conform prevederilor art. 112, nu presupune aplicarea aceluiași măsuri de exonerare pentru fiecare dintre perioadele de utilizare avute în vedere.

(4) Când transferul menționat la alin. (3) se efectuează cu exonerare parțială pentru ambii titulari autorizați să utilizeze regimul în aceeași lună, titularul autorizației inițiale este obligat să plătească cuantumul drepturilor de import pentru întreaga lună.

Articolul 164

(1) Când ia naștere o datorie vamală pentru mărfurile de import, cuantumul unei astfel de datorii se stabilește pe baza elementelor de taxare corespunzătoare acestor mărfuri în momentul acceptării declarației de plasare a mărfurilor sub regimul de admitere temporară. Cu toate acestea, când dispozițiile menționate la

art. 161 prevăd astfel, cuantumul datoriei se determină pe baza elementelor de taxare corespunzătoare mărfurilor în cauză aplicabile în momentul nașterii datoriei vamale.

(2) În cazul în care, din alte rațiuni decât cele de plasare a mărfurilor sub regimul de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import, ia naștere o datorie vamală pentru mărfurile plasate sub regimul menționat, cuantumul acesteia este egal cu diferența dintre cuantumul drepturilor calculate conform alin. (1) și al celor de plătit, conform art. 163.

Secțiunea a 7-a Perfecționarea pasivă

Perfecționarea pasivă

Articolul 165

(1) Regimul de perfecționare pasivă permite ca mărfurile românești să fie exportate temporar de pe teritoriul vamal al României pentru a fi supuse unor operațiuni de perfecționare, iar produsele rezultate din aceste operațiuni să fie puse în liberă circulație cu exonerare totală sau parțială de drepturi de import.

(2) Dispozițiile alin. (1) nu înlătură aplicarea prevederilor care reglementează domenii specifice privind sistemul de schimburi standard prevăzut în prezenta secțiune sau la art. 143.

(3) Exportul temporar al mărfurilor românești atrage aplicarea drepturilor de export, a măsurilor de politică comercială și a altor formalități prevăzute pentru scoaterea mărfurilor românești în afara teritoriului vamal al României.

(4) În sensul prezentei secțiuni, prin:

- a) mărfuri de export temporar se înțelege mărfurile plasate sub regimul de perfecționare pasivă;
- b) operațiuni de perfecționare se înțelege operațiunile menționate la art. 134 alin. (4) lit. a)-c);
- c) produse compensatoare se înțelege toate produsele care rezultă din operațiunile de perfecționare;
- d) rata de randament se înțelege cantitatea sau procentajul de produse compensatoare obținute prin perfecționarea unei cantități date de mărfuri de export temporar.

Articolul 166

(1) Nu pot fi plasate în regim de perfecționare pasivă mărfurile românești:

- a) al căror export implică rambursarea sau remiterea drepturilor de import;
- b) care, înaintea exportului, au fost puse în liberă circulație cu exonerare totală de drepturi de import, în funcție de destinația lor finală, atât timp cât condițiile pentru acordarea unei astfel de exonerări continuă să se aplice;
- c) al căror export implică acordarea rambursărilor la export sau pentru care, potrivit reglementărilor privind politica agricolă, se acordă un alt avantaj financiar decât aceste rambursări.

(2) Prin regulamentul vamal se pot stabili derogări de la prevederile alin. (1) lit. b).

Articolul 167

(1) Autorizația de perfecționare pasivă se emite la cererea persoanei care se ocupă de îndeplinirea operațiunilor de perfecționare.

(2) Autorizația de perfecționare pasivă poate fi acordată și unei alte persoane decât cea prevăzută la alin. (1) pentru mărfurile de origine română, în sensul titlului II cap. II secțiunea 1, când operațiunea de perfecționare constă în încorporarea acelor mărfuri în mărfuri obținute în afara României și importate ca produse compensatoare, cu condiția ca utilizarea acestui regim să contribuie la promovarea vânzării mărfurilor de export, fără să aducă atingere intereselor esențiale ale producătorilor români de produse identice sau similare cu produsele compensatoare importate.

(3) Cazurile și modalitățile în care se aplică alin. (2) se stabilesc prin regulamentul vamal.

Articolul 168

Autorizația se acordă numai:

- a) persoanelor stabilite în România;
- b) când se poate stabili faptul că produsele compensatoare rezultă din perfecționarea mărfurilor de export temporar. Cazurile și condițiile în care se pot aplica derogări de la prezenta dispoziție sunt prevăzute în regulamentul vamal;
- c) când utilizarea regimului de perfecționare pasivă nu este de natură să aducă atingere în mod serios intereselor esențiale ale producătorilor români.

Articolul 169

- (1) Autoritatea vamală stabilește termenul în care produsele compensatoare trebuie să fie reimportate pe teritoriul vamal al României. Acest termen se prelungește în urma depunerii, înainte de expirarea termenului inițial, a unei cereri justificate a titularului autorizației.
- (2) Autoritatea vamală stabilește fie rata de randament a operațiunii, fie, când este necesar, modalitatea de stabilire a acesteia.

Articolul 170

- (1) Exonerarea totală sau parțială de drepturi de import prevăzută la art. 171 alin. (1) se acordă numai când produsele compensatoare sunt declarate pentru punerea în liberă circulație în numele sau pe seama:
 - a) titularului autorizației; sau
 - b) a oricărei alte persoane stabilite în România, cu condiția ca acea persoană să fi obținut consimțământul titularului autorizației, iar condițiile autorizării să fie îndeplinite.
- (2) Exonerarea totală sau parțială de drepturi de import nu se acordă când una dintre condițiile sau obligațiile legate de regimul de perfecționare pasivă nu este îndeplinită, în afară de cazul în care se stabilește că neconcordanțele nu au un efect semnificativ în funcționarea corectă a regimului de perfecționare pasivă.

Articolul 171

- (1) Exonerarea totală sau parțială de drepturi de import prevăzută la art. 165 constă în deducerea din quantumul drepturilor de import, aferente produselor compensatoare puse în liberă circulație, a quantumului drepturilor de import care ar fi aplicabile la aceeași dată mărfurilor de export temporar, dacă acestea ar fi importate pe teritoriul vamal al României din țara în care a avut loc operațiunea de perfecționare sau ultima operațiune de perfecționare.
- (2) Quantumul ce trebuie dedus în temeiul prevederilor alin. (1) se calculează pe baza cantității și a felului mărfurilor în cauză, la data acceptării declarației de plasare sub regimul de perfecționare pasivă și pe baza altor elemente de taxare aplicabile la data acceptării declarației de punere în liberă circulație a produselor compensatoare.
- (3) Valoarea mărfurilor de export temporar este cea înscrisă în declarația vamală de plasare sub regimul de perfecționare pasivă sau, dacă nu este posibilă determinarea valorii în acest mod, valoarea se determină prin diferența dintre valoarea în vamă a produselor compensatoare și costurile de perfecționare justificate prin documente.
- (4) Dacă înainte de a fi plasate sub regimul de perfecționare pasivă mărfurile de export temporar au fost puse în liberă circulație la o taxă redusă în funcție de destinația lor finală și atât timp cât condițiile de acordare a acestei taxe reduse continuă să se aplice, quantumul de dedus este quantumul drepturilor de import încasat la punerea în liberă circulație a mărfurilor. Prin regulamentul vamal se stabilesc și alte costuri care nu se iau în considerare la calcularea

cuantumului care trebuie dedus.

(5) Când mărfurile de export temporar ar putea beneficia, la punerea în liberă circulație, de o taxă redusă sau zero, în funcție de destinația lor finală, această taxă se ia în considerare cu condiția ca mărfurile să fi suferit aceleași operațiuni ca operațiunile prevăzute pentru o astfel de destinație în țara în care a avut loc operațiunea de perfecționare sau ultima operațiune de perfecționare.

(6) Dacă produsele compensatoare beneficiază de o măsură tarifară preferențială, în sensul art. 46 lit. d) sau e), iar această măsură există pentru mărfurile care se încadrează la același cod tarifara ca și mărfurile de export temporar, procentul drepturilor de import de luat în considerare la stabilirea cuantumului de dedus conform alin. (1) este acela care s-ar aplica dacă mărfurile de export temporar ar îndeplini condițiile în care se aplică măsura preferențială.

(7) Prezentul articol nu înlătură aplicarea prevederilor adoptate de România în schimbul de mărfuri cu alte țări, care stabilesc exonerarea de drepturi de import a anumitor produse compensatoare.

Articolul 172

(1) Când scopul operațiunii de perfecționare este repararea mărfurilor de export temporar, acestea sunt puse în liberă circulație cu exonerare totală de drepturi de import când mărfurile au fost reparate cu titlu gratuit fie datorită unei obligații contractuale sau legale care decurge dintr-o garanție, fie datorită existenței unui viciu de fabricație.

(2) Dispozițiile alin. (1) nu se aplică în cazul în care defectul a fost luat în considerare în momentul în care mărfurile în cauză au fost puse pentru prima oară în liberă circulație.

Articolul 173

(1) Când scopul operațiunii de perfecționare este repararea mărfurilor de export temporar și o astfel de reparare se efectuează cu titlu oneros, exonerarea parțială de drepturi de import prevăzută la art. 165 constă în stabilirea cuantumului drepturilor aplicabile, pe baza elementelor de taxare aferente produselor compensatoare la data acceptării declarației de punere în liberă circulație a produselor respective și luând în considerare ca valoare în vamă o valoare egală cu costurile de reparare, cu condiția ca aceste costuri să reprezinte singura plată efectuată către titularul autorizației și să nu fie influențate de nici o legătură între titular și operator.

(2) Prin excepție de la dispozițiile art. 171, prin regulamentul vamal se pot stabili cazurile și condițiile specifice în care mărfurile pot fi puse în liberă circulație în urma operațiunii de perfecționare pasivă, pentru care costul operațiunii de perfecționare este luat ca bază pentru evaluare în vederea aplicării Tarifului vamal de import al României.

Articolul 174

(1) Perfecționarea pasivă în sistemul de schimburi standard permite ca marfa importată, denumită în continuare produs de înlocuire, să înlocuiască un produs compensator.

(2) Autoritatea vamală aprobă utilizarea sistemului de schimburi standard când operațiunea de perfecționare constă în repararea de mărfuri românești, altele decât cele care fac obiectul politicii agricole sau al reglementărilor specifice aplicabile anumitor mărfuri ce rezultă din transformarea produselor agricole.

(3) Fără a se înlătura aplicarea prevederilor art. 179, dispozițiile privind produsele compensatoare se aplică și produselor de înlocuire.

(4) Autoritatea vamală permite ca produsele de înlocuire să fie importate înainte de exportul mărfurilor de export temporar, procedura numindu-se import anticipat. La importul anticipat al unui produs de înlocuire se constituie o garanție care să acopere cuantumul drepturilor de import.

Articolul 175

(1) Produsele de înlocuire trebuie să se încadreze la același cod tarifar, să fie de aceeași calitate comercială și să aibă aceleași caracteristici tehnice ca mărfurile de export temporar, dacă acestea din urmă ar fi fost supuse operațiunii de reparare în cauză.

(2) Dacă mărfurile de export temporar au fost deja folosite înaintea acestui export, produsele de înlocuire trebuie să nu fie produse noi. Autoritatea vamală poate acorda derogări de la această regulă dacă produsul de înlocuire a fost livrat gratuit fie datorită unei obligații contractuale sau legale care decurge dintr-o garanție, fie datorită unui viciu de fabricație.

Articolul 176

Sistemul de schimburi standard poate fi autorizat numai când este posibil să se verifice dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 175.

Articolul 177

(1) În cazul importului anticipat, exportul mărfurilor de export temporar se realizează în termen de două luni de la data acceptării de către autoritatea vamală a declarației de punere în liberă circulație a produselor de înlocuire.

(2) În situații excepționale, la solicitarea justificată a titularului, autoritatea vamală poate prelungi, în limite rezonabile, termenul prevăzut la alin. (1).

Articolul 178

În cazul importului anticipat și când se aplică prevederile art. 171, cuantumul de dedus se determină pe baza elementelor de taxare aplicabile mărfurilor de export temporar la data acceptării declarației de plasare sub acest regim.

Articolul 179

Prevederile art. 167 alin. (2) și ale art. 168 lit. b) nu se aplică în cazul sistemului de schimb de mărfuri standard.

Articolul 180

Dispozițiile menționate în cadrul perfecționării pasive sunt aplicabile și în scopul punerii în aplicare a măsurilor netarifare de politică comercială.

Capitolul III Exportul

Exportul

Articolul 181

(1) Regimul de export permite scoaterea mărfurilor românești în afara teritoriului vamal al României. Regimul de export atrage aplicarea măsurilor de politică comercială, îndeplinirea formalităților vamale prevăzute pentru exportul mărfurilor, precum și, după caz, încasarea oricăror drepturi legal datorate.

(2) Cu excepția mărfurilor plasate sub regimul de perfecționare pasivă, toate mărfurile românești destinate a fi exportate trebuie să fie plasate sub regimul de export.

(3) Cazurile și condițiile în care mărfurile care părăsesc teritoriul vamal al României nu fac obiectul unei declarații de export se stabilesc în regulamentul vamal.

(4) Declarația de export se depune la biroul vamal în a cărui rază de competență se află sediul exportatorului sau locul în care mărfurile sunt ambalate sau încărcate în vederea exportului.

(5) Prin regulamentul vamal se pot stabili derogări de la prevederile alin. (4).

Articolul 182

Liberul de vamă pentru export se acordă cu condiția ca mărfurile în cauză să părăsească teritoriul vamal al României în aceeași stare în care acestea se aflau în momentul acceptării declarației de export.

Titlul VI Alte destinații vamale

Alte destinații vamale

Capitolul I Zone libere și antrepozite libere

Zone libere și antrepozite libere

Secțiunea 1 Dispoziții generale

Dispoziții generale

Articolul 183

Zonele libere și antrepozitele libere sunt părți din teritoriul vamal al României sau incinte situate pe acest teritoriu, separate de restul acestuia, în care:

- a) mărfurile străine sunt considerate, în ceea ce privește aplicarea drepturilor de import și a măsurilor de politică comercială la import, că nu se află pe teritoriul vamal al României, atât timp cât nu sunt puse în liberă circulație, nici plasate sub un alt regim vamal, nici utilizate sau consumate în alte condiții decât cele prevăzute de reglementările vamale;
- b) mărfurile românești, în temeiul prevederilor legale ce reglementează domenii specifice, beneficiază, pe baza plasării lor într-o zonă liberă sau într-un antrepozit liber, de măsurile legate de exportul mărfurilor.

Articolul 184

- (1) Prin hotărâre a Guvernului se înființează zonele libere și se determină limita geografică a fiecărei zone.
- (2) Înființarea antrepozitelor libere este autorizată de autoritatea vamală. Incintele care urmează a fi desemnate ca antrepozit liber se aprobă de către autoritatea vamală.
- (3) Zonele libere trebuie să fie împrejmuite, cu excepția celor prevăzute la art. 186. Autoritatea vamală stabilește punctele de intrare și de ieșire pentru fiecare zonă liberă sau antrepozit liber.
- (4) Efectuarea de construcții într-o zonă liberă necesită aprobarea prealabilă a autorității vamale.

Articolul 185

- (1) Perimetrele și punctele de intrare și de ieșire ale zonelor libere, cu excepția zonelor libere desemnate conform prevederilor art. 186, și ale antrepozitelor libere sunt supuse supravegherii autorității vamale.
- (2) Persoanele și mijloacele de transport care intră sau părăsesc zona liberă sau antrepozitul liber pot fi supuse controlului vamal.
- (3) Accesul într-o zonă liberă sau antrepozit liber poate fi interzis de autoritatea vamală dacă persoanele fizice sau juridice nu justifică interesul de a desfășura o activitate licită în acea zonă sau antrepozit.
- (4) Autoritatea vamală poate controla mărfurile care intră, ies sau staționează în zona liberă sau antrepozitul liber. Pentru a face posibil un astfel de control, o copie a documentului de transport care însoțește mărfurile la intrarea și ieșirea acestora se înmânează autorității vamale sau este ținută la dispoziția acesteia de către orice persoană desemnată în acest scop de autoritatea menționată. Când se solicită acest control, mărfurile trebuie puse

la dispoziție autorității vamale.

Articolul 186

(1) Autoritatea vamală poate desemna zone libere în care controalele și formalitățile vamale se efectuează, iar dispozițiile în materie de datorie vamală se aplică conform cerințelor regimului de antrepozitare vamală.

(2) Dispozițiile privind zonele libere prevăzute la art. 63-64, 188, 194, 198 și 227 nu se aplică zonelor libere menționate la alin. (1).

Secțiunea a 2-a Plasarea mărfurilor în zone libere sau antrepozite libere

Plasarea mărfurilor în zone libere sau antrepozite libere

Articolul 187

(1) Într-o zonă liberă sau antrepozit liber pot fi plasate mărfuri străine și mărfuri românești.

(2) Autoritatea vamală poate cere ca mărfurile care prezintă pericol sau pot să deterioreze alte mărfuri ori care, din alte motive, necesită condiții speciale pentru depozitare să fie plasate în incinte dotate special pentru aceasta.

Articolul 188

(1) Fără a se înlătura aplicarea dispozițiilor art. 185 alin. (4), intrarea în zona liberă sau în antrepozitul liber a mărfurilor nu trebuie să facă nici obiectul prezentării lor autorității vamale și nici al depunerii unei declarații vamale.

(2) Sunt prezentate autorității vamale și fac obiectul formalităților vamale mărfurile care:

a) au fost plasate sub un regim vamal care se încheie când acestea intră într-o zonă liberă sau antrepozit liber. Cu toate acestea, în cazul în care regimul vamal în cauză permite exceptarea de la obligația de a prezenta mărfurile, această prezentare nu este solicitată;

b) au fost plasate într-o zonă liberă sau într-un antrepozit liber pe baza unei decizii de rambursare sau de remitere a drepturilor de import;

c) beneficiază de măsurile prevăzute la art. 183 lit. b);

d) sunt introduse din afara teritoriului vamal al României direct într-o zonă liberă sau într-un antrepozit liber.

(3) Autoritatea vamală poate solicita ca mărfurile supuse drepturilor de export sau altor dispoziții ce reglementează exportul să fie anunțate biroului vamal.

(4) La cererea părții interesate, autoritatea vamală atestă statutul vamal al mărfurilor plasate într-o zonă liberă sau într-un antrepozit liber.

Secțiunea a 3-a Funcționarea zonelor libere și a antrepozitelor libere

Funcționarea zonelor libere și a antrepozitelor libere

Articolul 189

(1) Durata staționării mărfurilor în zonele libere sau în antrepozitele libere este nelimitată.

(2) Pentru anumite mărfuri menționate la art. 183 lit. b) care sunt cuprinse în reglementările privind politica agricolă se pot stabili termene specifice prin regulamentul vamal.

Articolul 190

(1) Orice activitate industrială, comercială sau de servicii dintr-o zonă liberă sau antrepozit liber este permisă cu respectarea condițiilor prevăzute în prezentul cod. Exercițarea acestor activități este notificată în prealabil autorității vamale.

(2) Autoritatea vamală poate impune anumite interdicții sau restricții asupra activităților menționate la alin. (1), ținând cont de natura mărfurilor în cauză sau de cerințele supravegherii vamale.

(3) Autoritatea vamală poate interzice exercitarea unei activități într-o zonă liberă sau într-un antrepozit liber persoanelor care nu oferă garanțiile necesare respectării dispozițiilor prevăzute de prezentul cod.

Articolul 191

(1) Pe durata staționării într-o zonă liberă sau într-un antrepozit liber, mărfurile străine pot:

- a) să fie puse în liberă circulație, în condițiile prevăzute de acest regim și de dispozițiile privind datoria vamală, cuprinse în prezentul capitol;
- b) să facă obiectul manipularilor uzuale prevăzute la art. 129, fără autorizare;
- c) să fie plasate sub regimul de perfecționare activă, conform condițiilor prevăzute pentru acest regim;
- d) să fie plasate sub regimul de transformare sub control vamal, în condițiile prevăzute de acest regim;
- e) să fie plasate sub regimul de admitere temporară, în condițiile prevăzute de acest regim;
- f) să fie abandonate în favoarea statului;
- g) să fie distruse, pe cheltuiala deținătorului, cu condiția ca persoana interesată să furnizeze autorității vamale toate informațiile pe care aceasta le consideră necesare.

(2) Când mărfurile sunt plasate sub unul dintre regimurile prevăzute la alin. (1) lit. c), d) sau e), autoritatea vamală poate, în măsura în care este necesar, să țină cont de condițiile de funcționare și de supraveghere vamală ale zonelor libere sau antrepozitelor libere și să-și adapteze modalitățile de control prevăzute.

Articolul 192

Mărfurile românești prevăzute la art. 183 lit. b) care sunt cuprinse în reglementările privind politica agricolă pot să facă obiectul numai acelor forme de manipulare menționate la art. 129 alin. (2). Aceste manipulări pot fi efectuate fără autorizare.

Articolul 193

(1) Când dispozițiile art. 191 și 192 nu se aplică, mărfurile străine și cele românești menționate la art. 183 lit. b) nu pot fi consumate sau utilizate în zonele libere sau antrepozitele libere.

(2) Fără a aduce atingere dispozițiilor aplicabile rezervelor și stocurilor și în măsura în care regimul în cauză prevede astfel, prevederile alin. (1) nu împiedică utilizarea sau consumul de mărfuri a căror punere în liberă circulație sau a căror admitere temporară nu ar atrage aplicarea drepturilor de import, a măsurilor de politică comercială sau a măsurilor cuprinse în reglementările privind politica agricolă. În această situație nu este necesară depunerea declarației de punere în liberă circulație sau de admitere temporară. O astfel de declarație este necesară în cazul în care pentru mărfuri se aplică un contingent sau un plafon.

Articolul 194

(1) Persoanele care desfășoară o activitate de depozitare, prelucrare sau transformare, vânzare ori cumpărare de mărfuri într-o zonă liberă sau într-un antrepozit liber sunt obligate să țină evidența operativă a mărfurilor, în forma aprobată de autoritatea vamală. Mărfurile se înregistrează în evidența operativă la momentul în care sunt introduse în incintele aparținând unei astfel de persoane. Evidența operativă trebuie să permită autorității vamale să identifice mărfurile și să reflecte mișcarea acestora.

(2) În cazul transbordării mărfurilor în interiorul unei zone libere,

înregistrările care se referă la acestea sunt ținute la dispoziția autorității vamale. Depozitarea de scurtă durată a mărfurilor, în cadrul unei astfel de transbordări, este considerată ca făcând parte din operațiunea de transbordare. Când mărfurile care sosesc din afara teritoriului vamal al României sunt plasate direct într-o zonă liberă sau în cazul mărfurilor care ies dintr-o zonă liberă pentru a părăsi direct teritoriul vamal al României se depune declarația sumară prevăzută la art. 60-62 sau la art. 201-204, după caz.

Secțiunea a 4-a Scoaterea mărfurilor din zonele libere sau din antrepozitele libere

Scoaterea mărfurilor din zonele libere sau din antrepozitele libere

Articolul 195

Fără a se înlătura aplicarea dispozițiilor speciale prevăzute de reglementările vamale aferente unor domenii specifice, mărfurile care părăsesc o zonă liberă sau un antrepozit liber pot fi:

- a) exportate sau reexportate în afara teritoriului vamal al României;
- b) introduse într-o altă parte a teritoriului vamal al României. Dispozițiile titlului III, cu excepția art. 72-76 în ceea ce privește mărfurile românești, se aplică mărfurilor introduse în alte părți ale acestui teritoriu, cu excepția cazurilor în care mărfurile părăsesc acea zonă pe cale maritimă sau aeriană fără să fi fost plasate sub un regim de tranzit sau sub un alt regim vamal.

Articolul 196

(1) Când o datorie vamală se naște pentru o marfă străină și valoarea în vamă a acestei mărfi se bazează pe un preț efectiv plătit sau de plătit care include cheltuielile de depozitare și de conservare a mărfurilor pe durata staționării lor în zona liberă sau în antrepozitul liber, aceste cheltuieli nu se includ în valoarea în vamă, cu condiția ca acestea să fie distincte față de prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri.

(2) Când mărfurile au fost supuse, într-o zonă liberă sau într-un antrepozit liber, unor manipulări uzuale în sensul art. 129 alin. (1), felul mărfurilor, valoarea în vamă și cantitatea care se iau în considerare pentru determinarea cuantumului drepturilor de import sunt, la cererea declarantului, cele care ar fi fost luate în considerare la momentul nașterii datoriei vamale dacă mărfurile nu ar fi fost supuse manipulărilor în cauză. Această prevedere se aplică cu condiția ca manipulările în cauză să fi fost autorizate de autoritatea vamală.

(3) Prin regulamentul vamal se pot stabili condiții și situații de exceptare de la aplicarea prevederilor alin. (2).

Articolul 197

(1) Mărfurilor românești menționate la art. 183 lit. b) care sunt cuprinse în reglementările privind politica agricolă și care sunt plasate într-o zonă liberă sau într-un antrepozit liber trebuie să li se atribuie o destinație conform acelor reglementări.

(2) În cazul în care asemenea mărfuri sunt reintroduse într-o altă parte a teritoriului vamal al României sau dacă nu s-a făcut nici o solicitare pentru a li se atribui o destinație conform alin. (1), până la expirarea termenului prevăzut la art. 189 alin. (2) autoritatea vamală ia măsurile prevăzute de reglementările domeniului special cu privire la nerespectarea destinației.

Articolul 198

(1) În cazul introducerii sau reintroducerii mărfurilor în alte părți ale teritoriului vamal al României sau al plasării lor sub un regim vamal, atestarea menționată la art. 188 alin. (4) poate fi utilizată ca dovadă a statutului vamal român sau străin al acestor mărfuri.

(2) Când nu se stabilește prin atestare sau prin alte mijloace că mărfurile au

statut român sau străin, aceste mărfuri sunt considerate:

- a) mărfuri românești, în scopul aplicării drepturilor de export și al licențelor de export sau a măsurilor prevăzute pentru export în cadrul politicii comerciale;
- b) mărfuri străine, în toate celelalte cazuri.

Articolul 199

Autoritatea vamală trebuie să se asigure că dispozițiile privind exportul, perfecționarea pasivă, reexportul sau regimurile suspensive, precum și dispozițiile titlului VII sunt respectate când mărfurile trebuie să iasă din teritoriul vamal al României plecând dintr-o zonă liberă sau antrepozit liber.

Capitolul II Reexportul, distrugerea și abandonul

Reexportul, distrugerea și abandonul

Articolul 200

(1) Mărfurile străine pot fi:

- a) reexportate în afara teritoriului vamal al României;
- b) distruse;
- c) abandonate în favoarea statului.

(2) Reexportul implică, dacă este cazul, aplicarea formalităților vamale prevăzute pentru scoaterea mărfurilor în afara teritoriului vamal al României, inclusiv a măsurilor de politică comercială. Cazurile în care mărfurile străine pot fi plasate sub un regim suspensiv fără aplicarea măsurilor de politică comercială la export pot fi stabilite prin regulamentul vamal.

(3) Cu excepția cazurilor stabilite prin regulamentul vamal, distrugerea se efectuează după înștiințarea prealabilă a autorității vamale. Autoritatea vamală interzice reexportul, dacă formalitățile vamale sau măsurile menționate la alin.

(2) prevăd aceasta. Când mărfurile plasate sub un regim vamal economic pe teritoriul vamal al României sunt destinate reexportului, se depune o declarație vamală de export, conform dispozițiilor art. 82-100. În acest caz, prevederile art. 181 alin. (3)-(5) se aplică în mod corespunzător.

(4) Condițiile și modalitățile de distrugere sau abandon al mărfurilor se stabilesc prin regulamentul vamal. Distrugerea sau abandonul nu implică nici o cheltuială pentru bugetul statului.

(5) Deșeurile sau resturile rezultate din distrugere trebuie să primească o destinație vamală prevăzută pentru mărfurile străine. Acestea rămân sub supraveghere vamală până la momentul prevăzut la art. 63 alin. (2).

Titlul VII Mărfuri care părăsesc teritoriul vamal al României

Mărfuri care părăsesc teritoriul vamal al României

Articolul 201

(1) Mărfurile care părăsesc teritoriul vamal al României fac obiectul fie al unei declarații vamale, fie, dacă declarația vamală nu este cerută, al unei declarații sumare, cu excepția celor transportate pe mijloace de transport care tranzitează fără întrerupere apele teritoriale sau spațiul aerian al teritoriului vamal.

(2) În anumite cazuri și în funcție de anumite tipuri de transport al mărfurilor, de modul de transport sau de agentul economic ori în conformitate cu acordurile internaționale care prevăd dispoziții specifice în materie de securitate, prin regulamentul vamal se stabilesc:

- a) termenul în care declarația vamală sau declarația sumară este depusă la biroul vamal de export înainte ca mărfurile să părăsească teritoriul vamal al României;
- b) regulile de derogare de la termenul prevăzut la lit. a) și de modificare a acestuia;

- c) condițiile în care obligația de a depune o declarație sumară poate face obiectul unei derogări sau al unei modificări;
- d) cazurile și condițiile în care mărfurile care părăsesc teritoriul vamal al României nu fac obiectul unei declarații vamale sau al unei declarații sumare.

Articolul 202

(1) Când mărfurile care părăsesc teritoriul vamal al României au primit o destinație vamală care necesită o declarație vamală, potrivit legii, această declarație se depune la biroul vamal de export înainte ca mărfurile să părăsească teritoriul vamal al României.

(2) În cazul în care biroul vamal de export este diferit de biroul vamal de ieșire, biroul vamal de export comunică imediat informațiile necesare biroului vamal de ieșire sau i le pune la dispoziție pe cale electronică.

(3) Declarația vamală cuprinde cel puțin informațiile necesare declarației sumare prevăzute la art. 204 alin. (1).

(4) Când declarația vamală este întocmită altfel decât pe cale electronică, autoritatea vamală efectuează analiza de risc la același nivel cu cel aplicat declarațiilor vamale întocmite pe cale electronică.

Articolul 203

(1) Când mărfurile care părăsesc teritoriul vamal al României nu au primit o destinație vamală care necesită o declarație vamală, declarația sumară se depune la biroul vamal de ieșire înainte ca mărfurile să părăsească teritoriul vamal al României.

(2) Autoritatea vamală poate aproba ca declarația sumară să fie depusă la alt birou vamal, cu condiția ca acesta să comunice imediat informațiile necesare biroului vamal de ieșire sau să i le pună la dispoziție pe cale electronică.

(3) Autoritatea vamală poate accepta, în locul depunerii declarației sumare, depunerea unei notificări și accesul la informațiile din declarația sumară aflate în sistemul electronic al agentului economic.

Articolul 204

(1) Prin regulamentul vamal se stabilesc datele care trebuie să fie cuprinse în declarația vamală și sub ce formă, pentru a se proceda la analiza riscurilor și a aplica corect controlul vamal, avându-se în vedere scopuri de securitate și utilizând, după caz, norme internaționale și practici comerciale.

(2) Declarația sumară este întocmită pe cale electronică. De asemenea, se pot utiliza documente comerciale, portuare sau de transport, în măsura în care acestea conțin informațiile necesare. În cazuri excepționale, autoritatea vamală poate accepta declarațiile sumare pe suport de hârtie, cu condiția ca acestora să le fie aplicabil același nivel de gestiune a riscurilor cu cel aplicat la declarațiile sumare întocmite pe cale electronică.

(3) Declarația sumară se depune, după caz, de:

a) persoana care se ocupă cu ieșirea mărfurilor sau care are în sarcină transportul mărfurilor în afara teritoriului vamal al României;

b) orice persoană care este în măsură să prezinte sau să asigure prezentarea mărfurilor autorității vamale competente;

c) un reprezentant al persoanei prevăzute la lit. a) sau b).

(4) Persoana prevăzută la alin. (3) are dreptul, la cererea sa, să modifice una sau mai multe date ale declarației sumare după ce aceasta a fost depusă. Nici o modificare nu mai este posibilă după ce autoritatea vamală a informat persoana care a depus declarația sumară despre intenția sa de a examina mărfurile sau a constatat inexactitatea datelor în cauză ori a acordat liberul de vamă pentru mărfuri.

Articolul 205

Mărfurile care părăsesc teritoriul vamal al României sunt supuse supravegherii vamale și pot fi controlate de autoritatea vamală în conformitate cu

dispozițiile în vigoare. Mărfurile părăsesc teritoriul vamal folosind, când este cazul, traseul stabilit de autoritatea vamală și în conformitate cu modalitățile stabilite de aceasta.

Titlul VIII Operațiuni privilegiate

Operațiuni privilegiate

Capitolul I Scutiri de taxe vamale

Scutiri de taxe vamale

Articolul 206

(1) Cazurile în care mărfurile puse în liberă circulație sau exportate sunt scutite de drepturi de import sau de export se stabilesc prin lege.

(2) Prin hotărâre a Guvernului, în cazuri temeinic justificate, la propunerea Ministerului Finanțelor Publice și a Ministerului Economiei și Comerțului, se aprobă, cu caracter temporar, exceptări sau reduceri de taxe vamale pentru unele categorii de mărfuri.

(3) Exceptările și reducerile de taxe vamale, aprobate potrivit prevederilor alin. (2), se stabilesc în mod nediscriminatoriu față de importatori sau de beneficiari, indicându-se în mod expres codul tarifar al mărfurilor.

Capitolul II Mărfuri returnate

Mărfuri returnate

Articolul 207

(1) Mărfurile românești care, după ce au fost exportate, sunt reintroduse pe teritoriul vamal al României și puse în liberă circulație într-un termen de 3 ani sunt exonerate de drepturi de import la cererea persoanei interesate. Termenul de 3 ani poate fi prelungit în cazuri excepționale.

(2) Când mărfurile returnate au fost, înaintea exportului lor de pe teritoriul vamal al României, puse în liberă circulație cu drepturi de import reduse sau zero, în funcție de destinația lor finală, exonerarea de drepturi prevăzută de prezentul alineat se acordă numai dacă mărfurile urmează să primească aceeași destinație.

(3) Când mărfurile urmează să nu mai primească aceeași destinație, cuantumul drepturilor de import aferente se reduce cu cuantumul încasat la prima punere în liberă circulație a mărfurilor. În cazul în care cel de-al doilea quantum îl depășește pe cel încasat la punerea în liberă circulație a mărfurilor returnate, nu se acordă nici o rambursare.

(4) Exonerarea de drepturi de import prevăzută la alin. (1)-(3) nu se acordă pentru:

a) mărfurile exportate de pe teritoriul vamal al României în regim de perfecționare pasivă, cu excepția mărfurilor care se reintroduc în aceeași stare în care au fost exportate;

b) mărfurile care au făcut obiectul unei măsuri stabilite prin hotărâre a Guvernului, aplicate la exportul acestora în alte țări. Prin regulamentul vamal se stabilesc cazurile și condițiile în care se poate deroga de la această prevedere.

Articolul 208

Exonerarea de drepturi de import prevăzută la art. 207 se acordă numai dacă mărfurile sunt reimportate în aceeași stare în care au fost exportate. Prin regulamentul vamal se pot stabili cazurile și condițiile în care se renunță la această cerință.

Articolul 209

(1) Dispozițiile art. 207 și 208 se aplică în mod corespunzător produselor compensatoare inițial exportate sau reexportate ca urmare a unui regim de perfecționare activă.

(2) Cuantumul drepturilor de import legal datorate se stabilește pe baza reglementărilor aplicabile în cazul regimului de perfecționare activă, data reexportului produselor compensatoare fiind considerată ca data punerii în liberă circulație.

Capitolul III Produse de pescuit maritim și alte produse obținute din mare

Produse de pescuit maritim și alte produse obținute din mare

Articolul 210

Fără se se înlătore aplicarea prevederilor art. 51 alin. (2) lit. f), sunt exonerate de drepturi de import în momentul punerii în liberă circulație:

- a) produsele de pescuit maritim și alte produse obținute din marea teritorială a unei alte țări de navele înmatriculate sau înregistrate în România sau care navighează sub pavilion român;
- b) produsele obținute din produsele menționate la lit. a) la bordul navelor-fabrică ce îndeplinesc condițiile prevăzute la acea literă.

Titlul IX Datoria vamală

Datoria vamală

Capitolul I Garantarea cuantumului datoriei vamale

Garantarea cuantumului datoriei vamale

Articolul 211

(1) Când, în conformitate cu reglementările vamale, autoritatea vamală solicită constituirea unei garanții pentru a asigura plata unei datorii vamale, o astfel de garanție trebuie să fie constituită de debitor sau de potențialul debitor.

(2) Autoritatea vamală solicită o singură garanție pentru o datorie vamală.

(3) Garanția poate fi constituită, cu acordul autorității vamale, și de către o terță persoană.

(4) Când debitorul sau potențialul debitor este o autoritate publică, nu i se solicită nici o garanție.

(5) Autoritatea vamală poate renunța la solicitarea constituirii unei garanții când cuantumul ce trebuie garantat nu depășește echivalentul în lei a 500 euro.

Articolul 212

(1) Când reglementările vamale lasă la latitudinea autorității vamale constituirea garanției, aceasta poate fi cerută de autoritatea vamală atâta timp cât se consideră că datoria vamală care a luat sau poate lua naștere nu este sigură că se va achita în termenul legal.

(2) Când garanția nu este solicitată, autoritatea vamală poate cere de la persoana menționată la art. 211 alin. (1) un angajament de asumare a obligațiilor pe care această persoană trebuie să le îndeplinească în mod legal.

(3) Garanția menționată la alin. (1) este solicitată în momentul aplicării reglementărilor care prevăd constituirea unei asemenea garanții sau în orice moment ulterior când autoritatea vamală consideră că nu este sigură că datoria vamală care a luat sau poate lua naștere se va achita în termenul legal.

Articolul 213

La cererea persoanei menționate la art. 211 alin. (1) sau (3), autoritatea vamală poate permite constituirea unei garanții globale, care să acopere două

sau mai multe operațiuni vamale pentru care a luat sau poate lua naștere o datorie vamală.

Articolul 214

(1) Atunci când legislația vamală prevede constituirea unei garanții și sub rezerva dispozițiilor specifice pentru tranzit, autoritatea vamală stabilește cuantumul unei astfel de garanții la un nivel egal cu:

- a) cuantumul exact al datoriei vamale, când aceasta poate fi stabilită cu certitudine în momentul solicitării garanției;
- b) cuantumul maxim al datoriei vamale care ar putea lua naștere, așa cum a fost estimată de autoritatea vamală în alte cazuri.

(2) Când se constituie o garanție globală pentru datorii vamale al căror cuantum se poate modifica în timp, cuantumul unei astfel de garanții este stabilit la un nivel care să permită acoperirea în orice moment a datoriei vamale respective.

(3) Când reglementările vamale lasă la latitudinea autorității vamale constituirea garanției, cuantumul acesteia este stabilit de autoritatea vamală în așa fel încât să nu depășească nivelul prevăzut la alin. (1) și (2).

Articolul 215

O garanție se poate constitui:

- a) printr-un depozit bănesc;
- b) printr-un garant.

Articolul 216

(1) Depozitul bănesc se constituie în lei.

(2) Depozitul bănesc se constituie prin depunerea unei sume în numerar sau a unor instrumente de decontare recunoscute ca mijloace de plată de către trezoreria statului.

Articolul 217

(1) Garantul se angajează în scris să plătească în solidar cu debitorul suma garantată a datoriei vamale care devine exigibilă.

(2) Garantul este o terță persoană stabilită în România și acceptată de autoritatea vamală.

(3) Autoritatea vamală poate refuza să accepte un garant când acesta nu conferă siguranța achitării datoriei vamale în termenul prevăzut.

Articolul 218

Persoana obligată să constituie garanția are dreptul de a alege între modalitățile de constituire a acesteia prevăzute la art. 215. Cu toate acestea, autoritatea vamală poate să nu accepte modalitatea de constituire a garanției propuse, când aceasta este incompatibilă cu buna funcționare a regimului vamal respectiv. Autoritatea vamală poate solicita ca garanția aleasă să fie menținută pentru o anumită perioadă de timp.

Articolul 219

(1) Prin regulamentul vamal se pot stabili și alte modalități de constituire a garanției decât cele prevăzute la art. 215. De asemenea, se poate stabili, în cazul în care există siguranța că datoria vamală se achită, ca un depozit în numerar să nu îndeplinească condițiile prevăzute la art. 216.

(2) Autoritatea vamală refuză garanția propusă de debitorul vamal când consideră că o astfel de garanție nu poate asigura plata datoriei vamale.

Articolul 220

Când autoritatea vamală constată că garanția constituită nu mai asigură plata

datoriei vamale în termenul prevăzut sau nu mai este suficientă pentru acoperirea datoriei vamale, aceasta solicită persoanei menționate la art. 211 alin. (1), la alegerea sa, să constituie o garanție suplimentară sau să înlocuiască garanția inițială cu o garanție nouă.

Articolul 221

(1) Garanția nu se eliberează până în momentul în care datoria vamală pentru care a fost constituită nu se stinge sau nu mai poate lua naștere. Când datoria vamală se stinge sau nu mai poate lua naștere, se eliberează garanția.

(2) Când datoria vamală a fost stinsă parțial sau poate lua naștere numai cu privire la o parte a cuantumului care a fost garantat, o parte a garanției este eliberată la cererea persoanei interesate, numai când cuantumul în cauză justifică o astfel de măsură.

Articolul 222

În cazuri temeinic justificate, pe baza metodologiei elaborate de către Autoritatea Națională a Vămile și aprobată de ministrul finanțelor publice, autoritatea vamală poate acorda scutire de la obligația garantării datoriei vamale.

Capitolul II Nașterea datoriei vamale

Nașterea datoriei vamale

Articolul 223

(1) Datoria vamală la import ia naștere prin:

- a) punerea în liberă circulație a mărfurilor supuse drepturilor de import;
- b) plasarea unor astfel de mărfuri sub regimul de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import.

(2) Datoria vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză.

(3) Debitorul este declarantul. În situația unei reprezentări indirecte, persoana pe seama căreia se face declarația vamală este, de asemenea, debitor. Când se întocmește o declarație vamală pentru unul din regimurile menționate la alin. (1), pe baza unor date care au ca efect faptul că toate sau o parte a drepturilor legal datorate nu au fost încasate, persoanele care au furnizat informațiile necesare la întocmirea declarației și care știau sau care ar fi trebuit să știe că aceste informații erau false sunt, de asemenea, debitori.

Articolul 224

(1) Datoria vamală la import ia naștere și prin:

- a) introducerea ilegală pe teritoriul vamal al României a mărfurilor supuse drepturilor de import;
- b) introducerea ilegală a mărfurilor pe teritoriul vamal al României dintr-o zonă liberă sau antrepozit liber aflat pe teritoriul României. În sensul prezentului articol, introducerea ilegală reprezintă orice introducere care încalcă dispozițiile art. 64-67 și art. 195 lit. b).

(2) Datoria vamală se naște în momentul în care mărfurile sunt introduse ilegal.

(3) Debitorii sunt:

- a) persoana care introduce ilegal mărfurile în cauză;
- b) orice persoană care a participat la introducerea ilegală a mărfurilor și care știa sau ar fi trebuit să știe că o astfel de introducere este ilegală;
- c) orice persoană care a cumpărat sau a deținut mărfurile în cauză și care știa sau ar fi trebuit să știe, în momentul achiziționării sau primirii mărfurilor, că acestea au fost introduse ilegal.

Articolul 225

(1) Datoria vamală la import ia naștere și prin sustragerea de sub supraveghere

vamală a mărfurilor supuse drepturilor de import.

(2) Datoria vamală se naște în momentul sustragerii mărfurilor de sub supraveghere vamală.

(3) Debitorii sunt:

a) persoana care a sustras mărfurile de sub supraveghere vamală;

b) orice persoană care a participat la această sustragere și care știa sau ar fi trebuit să știe că mărfurile au fost sustrate de sub supraveghere vamală;

c) orice persoană care a cumpărat sau a deținut mărfurile în cauză și care știa sau ar fi trebuit să știe, în momentul achiziționării sau primirii mărfurilor, că acestea au fost sustrate de sub supraveghere vamală;

d) după caz, persoana care trebuie să execute obligațiile care rezultă din depozitarea temporară a mărfurilor sau din utilizarea regimului vamal sub care sunt plasate acele mărfuri.

Articolul 226

(1) Datoria vamală la import ia naștere și prin:

a) neîndeplinirea uneia dintre obligațiile care rezultă, în privința mărfurilor supuse drepturilor de import, din depozitarea lor temporară sau din utilizarea regimului vamal sub care sunt plasate;

b) nerespectarea unei condiții care reglementează plasarea mărfurilor sub regimul respectiv sau acordarea unor drepturi de import reduse sau zero, în funcție de destinația lor finală.

(2) Dispozițiile alin. (1) se aplică numai când se stabilește că iregularitățile prevăzute la lit. a) și b) nu au efecte semnificative asupra utilizării corecte a depozitării temporare sau a regimului vamal avut în vedere.

(3) Datoria vamală se naște fie în momentul în care obligația a cărei neexecutare generează datoria vamală încetează a mai fi îndeplinită, fie în momentul în care mărfurile au fost plasate sub regimul vamal în cauză, când se stabilește ulterior că o condiție stabilită pentru plasarea mărfurilor sub regimul respectiv sau pentru acordarea drepturilor de import reduse sau zero, în funcție de destinația finală a mărfurilor, nu a fost îndeplinită.

(4) Debitorul este fie persoana căreia i se cere îndeplinirea obligațiilor apărute, în privința mărfurilor supuse drepturilor de import, în urma depozitării lor temporare sau a utilizării regimului vamal sub care au fost plasate, fie persoana căreia i s-a cerut respectarea condițiilor care reglementează plasarea mărfurilor sub acel regim.

Articolul 227

(1) Datoria vamală la import ia naștere prin consumul sau utilizarea într-o zonă liberă sau antrepozit liber a mărfurilor supuse drepturilor de import, în alte condiții decât cele prevăzute în legislația în vigoare. Când mărfurile dispar și dispariția lor nu poate fi justificată în mod temeinic autorității vamale, aceasta poate considera că mărfurile au fost consumate sau utilizate în zona liberă sau antrepozitul liber.

(2) Datoria vamală se naște în momentul în care mărfurile sunt consumate sau sunt utilizate pentru prima oară în alte condiții decât cele prevăzute de legislația în vigoare.

(3) Debitorul este persoana care a consumat sau a utilizat mărfurile, precum și orice persoană care a participat la această consumare sau utilizare și care știa sau ar fi trebuit să știe că mărfurile au fost consumate sau utilizate în alte condiții decât cele prevăzute de legislația în vigoare.

(4) Când autoritatea vamală consideră că mărfurile care au dispărut au fost consumate sau utilizate într-o zonă liberă sau într-un antrepozit liber și nu este posibilă aplicarea alin. (3), persoana obligată la plata datoriei vamale este ultima persoană cunoscută de autoritatea vamală ca fiind în posesia mărfurilor.

Articolul 228

(1) Prin excepție de la prevederile art. 224 și ale art. 226 alin. (1) lit. a),

se consideră că nu a luat naștere nici o datorie vamală la import pentru o marfă când persoana interesată face dovada că neîndeplinirea obligațiilor ce rezultă din dispozițiile art. 64-67 și art. 195 lit. b) sau păstrarea mărfurilor în depozit temporar ori utilizarea regimului vamal sub care au fost plasate mărfurile este urmare a distrugerii totale ori a pierderii iremediabile a mărfurilor respective ca rezultat al naturii mărfurilor, cazului fortuit ori al forței majore sau ca o consecință a aprobării de către autoritatea vamală. În sensul prezentului alineat, mărfurile sunt pierdute iremediabil când devin de neutilizat de către orice persoană.

(2) În același mod se consideră că nu a luat naștere nici o datorie vamală la import pentru mărfurile puse în liberă circulație cu drepturi de import reduse sau zero, în funcție de destinația lor finală, când astfel de mărfuri sunt exportate sau reexportate cu aprobarea autorității vamale.

Articolul 229

Când, în conformitate cu prevederile art. 228 alin. (1), se consideră că nu a luat naștere nici o datorie vamală pentru mărfurile puse în liberă circulație cu drepturi de import reduse sau zero, în funcție de destinația lor finală, orice resturi sau deșeuri care rezultă dintr-o astfel de distrugere se consideră a fi mărfuri străine.

Articolul 230

Când, în conformitate cu prevederile art. 225 sau ale art. 226, se naște o datorie vamală pentru mărfurile care beneficiază la import de drepturi de import reduse în funcție de destinația lor finală, quantumul achitat când mărfurile au fost puse în liberă circulație se deduce din quantumul datoriei vamale. Această dispoziție se aplică în mod corespunzător și în cazul în care ia naștere o datorie vamală pentru deșeurile sau resturile ce au rezultat din distrugerea unor astfel de mărfuri.

Articolul 231

(1) Datoria vamală la export ia naștere prin exportul mărfurilor supuse drepturilor de export, în afara teritoriului vamal al României, și pentru care s-a întocmit o declarație vamală.

(2) Datoria vamală la export se naște în momentul în care este acceptată declarația vamală.

(3) Debitorul este declarantul. În cazul reprezentării indirecte, persoana pe seama căreia se face declarația este, de asemenea, debitor.

Articolul 232

(1) Datoria vamală la export ia naștere și prin scoaterea mărfurilor supuse drepturilor de export de pe teritoriul vamal al României fără declarație vamală.

(2) Datoria vamală se naște în momentul în care mărfurile părăsesc efectiv teritoriul vamal.

(3) Debitorul este persoana care a scos mărfurile, precum și orice persoană care a participat la această operațiune și care cunoștea sau ar fi trebuit să cunoască faptul că nu s-a depus o declarație vamală, deși aceasta ar fi trebuit să fie depusă.

Articolul 233

(1) Datoria vamală la export ia naștere și prin nerespectarea condițiilor în care era permisă ieșirea mărfurilor de pe teritoriul vamal al României cu exonerare totală sau parțială de drepturi de export.

(2) Datoria vamală se naște în momentul în care mărfurile primesc o destinație diferită de cea pentru care li s-a permis să părăsească teritoriul vamal al României cu exonerare totală sau parțială de drepturi de export sau, dacă autoritatea vamală nu poate determina această dată, la expirarea termenului

stabilit pentru a se face dovada îndeplinirii condițiilor care au dat dreptul la exonerare.

(3) Debitorul este declarantul. În cazul reprezentării indirecte, persoana pe seama căreia se face declarația este, de asemenea, debitor.

Articolul 234

(1) Datoria vamală prevăzută la art. 223-227 și art. 231-233 ia naștere chiar dacă se referă la mărfuri care fac obiectul măsurilor de prohibiție sau restricție la import sau la export, indiferent de natura acestora.

(2) Datoria vamală nu ia naștere la introducerea ilegală pe teritoriul vamal al României a banilor falși sau la introducerea drogurilor și substanțelor psihotrope care nu intră în circuitul economic strict supravegheat de autoritățile competente, pentru a fi folosite în scopuri medicale și științifice.

(3) În cazul infracțiunilor vamale, datoria vamală servește la determinarea temeiului de pornire a urmăririi penale și a pedepselor penale.

(4) Dispozițiile prevăzute la alin. (3) se aplică în mod corespunzător și contravențiilor vamale.

Articolul 235

Când legislația vamală prevede un tratament tarifar favorabil în funcție de natura sau destinația finală a mărfurilor, o scutire sau o exonerare totală sau parțială de drepturi de import sau export în temeiul art. 49, 104, 165 sau 206-209, tratamentul tarifar favorabil, scutirea sau exonerarea se aplică și în cazurile în care a luat naștere o datorie vamală potrivit prevederilor art. 224-227, ale art. 232 sau 233, cu condiția ca persoana respectivă să nu fie acuzată de fraudă sau de neglijență și să prezinte dovada că au fost îndeplinite celelalte condiții pentru aplicarea tratamentului favorabil, scutirii sau exonerării.

Articolul 236

Când există mai mulți debitori pentru aceeași datorie vamală, aceștia sunt obligați să plătească în solidar.

Articolul 237

(1) Cu excepția dispozițiilor contrare prevăzute în prezentul cod, cuantumul drepturilor de import sau export se determină pe baza elementelor de taxare din momentul nașterii datoriei vamale.

(2) Când nu este posibilă stabilirea precisă a momentului la care a luat naștere datoria vamală, data avută în vedere pentru stabilirea elementelor de taxare pentru respectivele mărfuri este aceea la care autoritatea vamală constată că mărfurile se găsesc într-o situație care determină nașterea datoriei vamale. Când autoritatea vamală deține informații pe baza cărora poate stabili că datoria vamală a luat naștere înainte de data constatării, cuantumul drepturilor de import sau de export se determină pe baza elementelor de taxare existente la momentul cel mai îndepărtat ce poate fi stabilit pe baza acelor informații.

(3) Prin regulamentul vamal se stabilesc cazurile și condițiile în care se aplică dobânzi compensatorii, pentru a evita obținerea unor avantaje financiare prin amânarea datei de naștere a datoriei vamale sau înscrierii în evidențele contabile.

Articolul 238

(1) Datoria vamală ia naștere în locul în care s-au produs faptele care au generat-o.

(2) Dacă nu se poate stabili locul menționat la alin. (1), datoria vamală ia naștere la locul unde autoritatea vamală constată că mărfurile se află într-o situație care generează datoria vamală.

(3) Dacă mărfurile au fost plasate sub un regim vamal care nu a fost încheiat și dacă locul nu poate fi determinat conform alin. (1) și (2), într-un termen stabilit prin regulamentul vamal, datoria vamală ia naștere la locul unde mărfurile au fost plasate sub acel regim vamal sau au fost introduse pe teritoriul vamal al României sub regimul respectiv.

(4) În cazul în care informațiile aflate la dispoziția autorității vamale permit să stabilească faptul că datoria vamală luase deja naștere când mărfurile se aflau în alt loc la o dată anterioară, se consideră că datoria vamală a luat naștere în locul unde se poate stabili că mărfurile se aflau în momentul cel mai îndepărtat în timp, în care se poate stabili existența unei datorii vamale.

Articolul 239

(1) În măsura în care acordurile încheiate de România prevăd acordarea unui tratament tarifar preferențial la importul în alte țări al mărfurilor originare din România, când mărfurile au fost obținute în regim de perfecționare activă și sub rezerva că mărfurile străine încorporate în mărfurile originare sunt supuse plății drepturilor de import aferente, validarea documentelor necesare obținerii în alte țări a acestui tratament tarifar preferențial duce la nașterea datoriei vamale la import.

(2) Momentul în care ia naștere această datorie vamală este considerat a fi momentul acceptării de către autoritatea vamală a declarației vamale de export al mărfurilor în cauză.

(3) Debitorul este declarantul. În cazul reprezentării indirecte, persoana pe seama căreia se întocmește declarația vamală este, de asemenea, debitor.

(4) Cuantumul drepturilor de import corespunzător acestei datorii vamale este determinat în aceleași condiții ca și când ar rezulta o datorie vamală ca urmare a acceptării, la aceeași dată, a declarației de punere în liberă circulație a mărfurilor prin care se încheie regimul de perfecționare activă.

Capitolul III Recuperarea cuantumului datoriei vamale

Recuperarea cuantumului datoriei vamale

Secțiunea 1 Înscrierea în evidența contabilă și comunicarea către debitor a cuantumului drepturilor

Înscrierea în evidența contabilă și comunicarea către debitor a cuantumului drepturilor

Articolul 240

(1) Cuantumul drepturilor de import sau export care rezultă dintr-o datorie vamală, denumit în continuare cuantumul drepturilor, se calculează de autoritatea vamală în momentul în care se află în posesia datelor necesare și este înregistrat de aceasta în evidențele contabile sau pe alt suport echivalent.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică:

- a) când a fost introdusă o taxă antidumping sau compensatorie provizorie;
- b) când cuantumul drepturilor legal datorate îl depășește pe cel stabilit pe baza unei informații obligatorii;
- c) în cazul în care prin regulamentul vamal se prevede neînscrierea în evidența contabilă a cuantumului drepturilor aflat sub un anumit plafon.

(3) Autoritatea vamală poate să nu înregistreze în evidențele contabile cuantumul drepturilor care nu a putut fi comunicat debitorului din cauza expirării termenului prevăzut la art. 244 alin. (3).

Articolul 241

(1) Când ia naștere o datorie vamală în urma acceptării declarației pentru mărfuri pentru un alt regim vamal decât admiterea temporară cu exonerare parțială de drepturi de import sau a oricărui alt act cu același efect juridic

ca această acceptare, quantumul corespunzător acestei datorii vamale este înregistrat în evidența contabilă a biroului vamal de îndată ce a fost calculat și cel mai târziu în ziua următoare celei în care mărfurilor li s-a acordat liberul de vamă. Cu toate acestea, dacă a fost constituită o garanție, totalul quantumului drepturilor aferente mărfurilor cărora li s-a acordat liberul de vamă și care au fost declarate de aceeași persoană într-o perioadă stabilită de autoritatea vamală, care nu poate depăși 31 de zile, poate fi înregistrat o singură dată în evidența contabilă, la sfârșitul perioadei respective. O astfel de înregistrare în evidența contabilă se face în termen de 5 zile de la expirarea perioadei respective.

(2) Când liberul de vamă se acordă cu condiția îndeplinirii prevederilor legale care reglementează fie stabilirea quantumului drepturilor, fie modul de încasare a acestora, înscrierea în evidența contabilă se face în cel mult două zile de la data la care a fost stabilit sau fixat quantumul ori obligația de a plăti drepturile rezultate din această datorie. Dacă datoria vamală este legată de o taxă antidumping sau compensatorie provizorie, această taxă se înscrie în evidența contabilă în cel mult două luni de la instituirea acelei taxe.

(3) Când se naște o datorie vamală în alte condiții decât cele menționate la alin. (1), quantumul corespunzător al drepturilor este înscris în evidența contabilă în cel mult două zile de la data la care autoritatea vamală poate calcula quantumul drepturilor și stabili debitorul acestora.

Articolul 242

(1) Termenele pentru înscrierea în evidența contabilă prevăzute la art. 241 pot fi prelungite când circumstanțe speciale împiedică autoritatea vamală să le respecte. Prelungirea termenului nu poate depăși 14 zile.

(2) Termenele prevăzute la alin. (1) nu se aplică în situații de caz fortuit sau de forță majoră.

Articolul 243

(1) În cazul în care quantumul datoriei vamale nu a fost înscris în evidența contabilă în conformitate cu prevederile art. 241 și 242 sau a fost înscris la un nivel inferior sumei datorate legal, quantumul drepturilor ce urmează a fi recuperate se înscrie în evidența contabilă în cel mult două zile de la data la care autoritatea vamală a luat cunoștință de această situație și poate calcula suma datorată legal și stabili debitorul. Această operațiune reprezintă înscriere ulterioară în evidența contabilă. Acel termen poate fi prelungit în conformitate cu prevederile art. 242.

(2) Cu excepția cazurilor menționate la art. 240 alin. (2) și (3), înscrierea ulterioară în evidența contabilă nu este posibilă dacă:

a) decizia inițială de a nu înscrie drepturile în evidența contabilă sau de a le înscrie la o sumă mai mică decât cea legal datorată a fost luată pe baza dispozițiilor generale invalidate la o dată ulterioară de o hotărâre judecătorească;

b) quantumul drepturilor legal datorate nu a fost înscris în evidența contabilă ca urmare a unei erori din partea autorității vamale care nu ar fi putut fi detectată în condiții rezonabile de către persoana obligată să plătească, aceasta la rândul său acționând cu bună-credință și respectând toate dispozițiile prevăzute de legislația în vigoare cu privire la declarația vamală;

c) prin regulamentul vamal se poate stabili că autoritatea vamală nu procedează la înscrierea ulterioară în evidența contabilă a quantumului drepturilor aflat sub un anumit plafon.

(3) În cazul prevăzut la alin. (2) lit. b), când se stabilește statutul preferențial al mărfurilor pe baza unui sistem de cooperare administrativă care implică autoritățile unei alte țări, dacă eliberarea unui certificat de către aceste autorități se dovedește incorectă, aceasta constituie o eroare care nu ar fi putut fi detectată în mod rezonabil. Cu toate acestea, eliberarea unui certificat incorect nu constituie o eroare în cazul în care certificatul se bazează pe prezentarea incorectă a faptelor de către exportator, cu excepția cazului în care, mai ales, este evident că autoritățile care au eliberat

certificatul au știut sau ar fi trebuit să știe că mărfurile nu îndeplineau condițiile prevăzute pentru a beneficia de tratamentul preferențial. Se poate invoca buna-credință a debitorului când acesta poate demonstra că, în timpul operațiunilor comerciale în cauză, a depus toate diligențele pentru a se asigura că toate condițiile pentru tratamentul preferențial au fost respectate.

Articolul 244

(1) După înscrierea în evidența contabilă, cuantumul drepturilor se comunică debitorului potrivit normelor legale.

(2) Când cuantumul drepturilor datorate a fost înscris cu titlu orientativ în declarația vamală, autoritatea vamală poate stabili faptul că acesta nu se comunică debitorului, în conformitate cu alin. (1), decât în situația în care cuantumul nu corespunde cu cel stabilit de autoritatea vamală. Fără a se înlătura aplicarea prevederilor art. 241 alin. (1) teza a doua, dacă se face uz de posibilitatea prevăzută în prezentul alineat, acordarea liberului de vamă pentru mărfuri de către autoritatea vamală echivalează cu comunicarea către debitor a cuantumului drepturilor înscrise în evidența contabilă.

(3) Comunicarea către debitor nu poate fi făcută după expirarea unui termen de 5 ani de la data la care a luat naștere datoria vamală. Acest termen se suspendă din momentul introducerii unei acțiuni, în conformitate cu prevederile prezentului cod, pe durata acestei proceduri.

(4) Când datoria vamală este rezultatul unui act pentru care s-a pornit urmărirea penală, cuantumul drepturilor poate fi comunicat debitorului, în conformitate cu condițiile prevăzute în dispozițiile legale în vigoare, după expirarea termenului menționat la alin. (3).

Secțiunea a 2-a Termene și modalități de plată a cuantumului drepturilor

Termene și modalități de plată a cuantumului drepturilor

Articolul 245

(1) Cuantumul drepturilor care a făcut obiectul comunicării prevăzute la art. 244 se achită de debitor în următoarele termene:

a) dacă această persoană nu are dreptul la nici una dintre facilitățile de plată prevăzute în prezenta secțiune, plata se face în termenul prevăzut în regulamentul vamal;

b) dacă persoana are dreptul la oricare dintre facilitățile de plată prevăzute în prezenta secțiune, plata se face până cel târziu la expirarea termenului sau termenelor stabilite în cadrul acelor facilități.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1) lit. a), fără a se înlătura aplicarea suspendărilor prevăzute în cazul exercitării unei acțiuni, termenul de plată nu poate depăși 10 zile de la comunicarea către debitor a cuantumului drepturilor datorate, iar în cazul înscrierii cumulate în evidența contabilă, în condițiile prevăzute la art. 241 alin. (1) teza a doua, acesta se stabilește în așa fel încât să nu îi permită debitorului să obțină un termen pentru plată mai lung decât dacă i s-ar fi acordat o amânare a plății.

(3) Termenul prevăzut la alin. (2) se prelungește, din oficiu, dacă se constată că persoana în cauză a primit înștiințarea prea târziu pentru a putea să plătească în termenul prevăzut. Prelungirea termenului mai poate fi acordată de autoritatea vamală la cererea debitorului, în cazul în care cuantumul drepturilor ce trebuie plătit rezultă în urma unei acțiuni de recuperare ulterioară. Fără a se înlătura aplicarea facilităților de plată, prelungirile nu pot depăși timpul necesar debitorului pentru a se achită de obligație.

(4) Prin regulamentul vamal se pot stabili situațiile și condițiile în care se suspendă obligația debitorului de a plăti drepturile când:

a) se întocmește o cerere de remitere a drepturilor, conform prevederilor legale;

b) mărfurile sunt puse sub sechestru, în vederea confiscării ulterioare potrivit prevederilor legale;

c) datoria vamală a luat naștere în conformitate cu prevederile art. 225 și

există mai mulți debitori.

Articolul 246

Plata se face conform dispozițiilor legale în vigoare, în numerar sau prin orice alt mijloc cu același efect de stingere a debitului ori prin compensare.

Articolul 247

În cazul în care cuantumul drepturilor ce trebuie plătite de persoana în cauză se referă la mărfurile declarate pentru un regim vamal care presupune obligația de a plăti astfel de drepturi, autoritatea vamală poate acorda, la cererea persoanei respective, amânarea plății acelei sume în condițiile prevăzute în prezenta secțiune.

Articolul 248

Acordarea amânării plății este condiționată de constituirea unei garanții de către solicitant.

Articolul 249

Autoritatea vamală decide care dintre următoarele proceduri se folosește când se acordă amânarea plății:

- a) separat, pentru fiecare quantum al drepturilor înscrise în evidența contabilă, în condițiile prevăzute la art. 241 alin. (1) teza întâi sau art. 243 alin. (1);
- b) global, cu privire la totalul quantumurilor drepturilor înscrise în evidența contabilă în condițiile prevăzute la art. 241 alin. (1) teza întâi, pe o perioadă stabilită de autoritatea vamală, care să nu depășească 31 de zile;
- c) global, cu privire la totalul quantumurilor drepturilor care au făcut obiectul unei singure înscrieri în evidența contabilă, în conformitate cu prevederile art. 241 alin. (1) teza a doua.

Articolul 250

(1) Termenul cu care este amânată plata este de 30 de zile. Acesta se calculează astfel:

- a) în cazul în care plata este amânată în conformitate cu art. 249 lit. a), termenul se calculează începând cu ziua următoare celei în care quantumul drepturilor este înscris în evidența contabilă de către autoritatea vamală. În cazul în care se aplică prevederile art. 242, termenul de 30 de zile se reduce cu numărul zilelor corespunzătoare termenului utilizat pentru înscrierea în evidența contabilă, mai puțin două zile;
- b) în cazul în care plata se amână în conformitate cu prevederile art. 249 lit. b), termenul se calculează începând cu ziua următoare celei în care expiră perioada de globalizare. Termenul se reduce cu numărul de zile corespunzător unei jumătăți din numărul de zile din perioada de globalizare;
- c) în cazul în care plata se amână în conformitate cu art. 249 lit. c), termenul se calculează din ziua următoare celei în care expiră perioada în care mărfurilor respective li s-a acordat liberul de vamă. Termenul se reduce cu un număr de zile corespunzător jumătății numărului de zile aferent perioadei în cauză.

(2) În cazul în care numărul zilelor din termenele menționate la alin. (1) lit. b) și c) este impar, numărul de zile ce se scad din termenul de 30 de zile în conformitate cu alin. (1) lit. b) și c) este egal cu jumătate din numărul par imediat inferior acestui număr impar.

(3) Pentru simplificare, în cazul în care termenele menționate în alin. (1) lit. b) și c) sunt o săptămână calendaristică sau o lună calendaristică, plata quantumului drepturilor care a făcut obiectul amânării se poate efectua:

- a) în ziua de vineri a săptămânii a patra următoare celei în cauză, dacă termenul este de o săptămână calendaristică;

b) cel târziu până în ziua a șaisprezecea a lunii următoare, dacă termenul este o lună calendaristică.

Articolul 251

(1) Amânarea plății nu se acordă pentru quantumul drepturilor care, deși corespunzătoare unor mărfuri plasate sub un regim vamal care presupune obligația de a plăti astfel de drepturi, sunt totuși înscrise de autoritatea vamală în evidența contabilă în conformitate cu dispozițiile în vigoare referitoare la acceptarea declarațiilor incomplete, deoarece declarantul nu a oferit, până la expirarea termenului stabilit, informațiile necesare pentru determinarea definitivă a valorii în vamă a mărfurilor sau nu a furnizat datele sau documentul care lipsea când a fost acceptată declarația incompletă.

(2) Amânarea plății poate fi acordată în cazurile prevăzute la alin. (1) numai în situația în care quantumul drepturilor de recuperat este înscris în evidența contabilă înaintea expirării unui termen de 30 de zile, calculat de la data la care quantumul stabilit inițial a fost înscris în evidența contabilă sau, dacă nu a fost înscris, de la data la care a fost acceptată declarația referitoare la mărfurile respective. Durata amânării plății acordate în astfel de condiții nu poate fi prelungită dincolo de data expirării termenului care, în conformitate cu prevederile art. 250, a fost acordat cu privire la quantumul drepturilor stabilit inițial sau care ar fi fost acordat dacă quantumul drepturilor legal datorat ar fi fost înscris în evidența contabilă când au fost declarate mărfurile respective.

Articolul 252

(1) Autoritatea vamală poate acorda debitorului alte facilități de plată decât amânarea plății. Acordarea unor astfel de facilități de plată trebuie:

a) să fie condiționată de constituirea unei garanții. Nu este necesar să se solicite o astfel de garanție când, datorită situației debitorului, solicitarea acesteia ar crea grave dificultăți economice sau sociale;

b) să aibă ca rezultat perceperea, în plus față de quantumul drepturilor, a unei dobânzi pe credit. Dobânda pe credit se datorează pe întreaga perioadă amânată sau care face obiectul unei alte facilități la plată și se calculează în așa fel încât să fie echivalentă cu quantumul care ar fi solicitat în același scop pe piața monetară sau financiară națională.

(2) Autoritatea vamală poate să nu ceară dobânda pe credit dacă prin aceasta s-ar crea grave dificultăți economice sau sociale pentru debitor.

Articolul 253

Indiferent de facilitățile de plată acordate debitorului, acesta poate plăti în orice situație, total sau parțial, quantumul drepturilor, fără să aștepte expirarea termenului care i-a fost acordat.

Articolul 254

Quantumul drepturilor datorate poate fi achitat de o terță persoană în locul debitorului.

Articolul 255

(1) Dacă quantumul drepturilor nu a fost achitat în termenul stabilit:

a) autoritatea vamală utilizează toate căile prevăzute de legislația în vigoare, inclusiv executarea silită, pentru a asigura plata acelei sume. Prin regulamentul vamal se pot stabili prevederi speciale cu privire la garanți în cadrul regimului de tranzit;

b) se percep majorări de întârziere, potrivit normelor în vigoare.

(2) Autoritatea vamală poate renunța să ceară majorări de întârziere în cazurile în care:

a) datorită situației debitorului, s-ar putea crea serioase dificultăți

economice și sociale;

b) cuantumul drepturilor nu depășește nivelul stabilit prin regulamentul vamal;

c) cuantumul drepturilor este achitat în 5 zile de la expirarea termenului prevăzut pentru plată.

(3) Autoritatea vamală poate stabili:

a) perioade minime pentru calcularea majorărilor de întârziere;

b) sume minime de achitat ca majorări de întârziere.

(4) Prin regulamentul vamal se pot stabili criterii pentru aplicarea prevederilor alin. (3).

Capitolul IV Stingerea datoriei vamale

Stingerea datoriei vamale

Articolul 256

(1) Fără a înlătura aplicarea dispozițiilor în vigoare cu privire la împlinirea termenului de prescripție extinctivă și la imposibilitatea recuperării datoriei vamale în cazul constatării pe cale judecătorească a insolvenței debitorului, datoria vamală se stinge prin:

a) plata cuantumului drepturilor;

b) remiterea cuantumului drepturilor;

c) invalidarea declarației vamale depuse pentru un regim vamal ce implică obligația de plată a drepturilor;

d) confiscare;

e) distrugerea prin dispoziția autorității vamale;

f) abandonul în favoarea statului;

g) pierderea mărfurilor datorită cazului fortuit sau forței majore;

h) scăderea cantitativă a mărfurilor datorită unor factori naturali, pentru partea corespunzătoare procentului de scădere.

(2) Stingerea datoriei vamale în cazurile prevăzute la alin. (1) lit. d)-h) operează numai dacă situațiile s-au produs înainte de acordarea liberului de vamă, în cazul mărfurilor declarate pentru un regim vamal ce implică obligația de plată a drepturilor.

Articolul 257

Datoria vamală prevăzută la art. 239 se stinge și când sunt anulate formalitățile îndeplinite pentru obținerea tratamentului tarifar preferențial acordat în conformitate cu dispozițiile articolului mai sus menționat.

Capitolul V Rambursarea și remiterea drepturilor

Rambursarea și remiterea drepturilor

Articolul 258

(1) Prin rambursare se înțelege restituirea totală sau parțială a drepturilor de import sau de export care au fost achitate.

(2) Prin remitere se înțelege fie decizia de a nu percepe, integral sau parțial, cuantumul unei datorii vamale, fie decizia de a anula, integral sau parțial, înscrierea în evidența contabilă a unui drept de import sau de export care nu a fost achitat.

Articolul 259

(1) Drepturile de import sau de export sunt rambursate în măsura în care se stabilește că, în momentul în care au fost plătite, cuantumul acestor drepturi nu era datorat legal sau când cuantumul lor a fost înscris în evidența contabilă contrar dispozițiilor art. 243 alin. (2) și (3).

(2) Se procedează la remiterea drepturilor de import sau de export în măsura în care se stabilește că, în momentul în care au fost înscrise în evidența

contabilă, cuantumul acestor drepturi nu era datorat legal sau că a fost înscris în evidența contabilă contrar dispozițiilor art. 243 alin. (2) și (3).

(3) Nu se acordă rambursarea sau remiterea drepturilor dacă faptele care au dus la achitarea ori la înscrierea în evidența contabilă a unei sume ce nu era legal datorată sunt rezultatul unei acțiuni deliberate din partea unei persoane interesate.

(4) Drepturile de import sau de export sunt rambursate ori remise la depunerea unei cereri către biroul vamal în cauză într-o perioadă de 5 ani de la data la care cuantumul acestor drepturi a fost comunicat debitorului.

(5) Termenul prevăzut la alin. (4) se prelungește dacă persoana în cauză face dovada că a fost împiedicată să depună cererea în termenul amintit, ca urmare a cazului fortuit sau a forței majore.

(6) Autoritatea vamală procedează la rambursare sau remitere din oficiu, când constată, în acest termen, existența uneia sau alteia dintre situațiile prevăzute la alin. (1) și (2).

Articolul 260

Drepturile de import sau de export sunt rambursate când se invalidează o declarație vamală, iar drepturile au fost achitate. Rambursarea se acordă în urma unei cereri depuse de persoana în cauză în termenul prevăzut pentru depunerea cererii de invalidare a declarației vamale.

Articolul 261

(1) Drepturile de import sunt rambursate sau remise în măsura în care se stabilește că cuantumul acestora înscris în evidența contabilă este aferent mărfurilor plasate sub regimul vamal în cauză și refuzate de importator, deoarece la data acceptării declarației vamale erau defecte sau nu respectau condițiile contractului în baza căruia au fost importate. Sunt asimilate mărfurilor defecte mărfurile deteriorate înainte de acordarea liberului de vamă.

(2) Rambursarea sau remiterea drepturilor de import se acordă cu condiția ca:

- mărfurile să nu fi fost folosite, cu excepția unei posibile utilizări inițiale necesare pentru a se verifica dacă sunt defecte sau nu respectă termenii contractuali;

- mărfurile să fie exportate de pe teritoriul vamal al României. La cererea persoanei în cauză, autoritatea vamală permite ca, în locul exportului, mărfurile să fie distruse sau plasate sub regimul de tranzit, antrepozitare vamală sau într-o zonă liberă ori antrepozit liber. În scopul de a primi una dintre aceste destinații vamale, mărfurile sunt considerate străine.

(3) Drepturile de import nu pot fi rambursate sau remise în cazul mărfurilor care, înainte de a fi declarate la vamă, au fost importate temporar pentru a fi testate, decât dacă se stabilește că defectele mărfurilor sau nerespectarea prevederilor contractuale nu ar fi putut fi detectate în decursul acestor teste.

(4) Drepturile de import sunt rambursate sau remise pentru motivele prevăzute la alin. (1), în urma prezentării unei cereri la biroul vamal în termen de 12 luni de la data la care cuantumul acestor drepturi a fost comunicat debitorului. În cazuri excepționale, justificate corespunzător, autoritatea vamală poate aproba ca acest termen să fie prelungit.

Articolul 262

(1) Drepturile de import sau de export pot fi rambursate ori remise în alte situații decât cele menționate la art. 259-261:

- care urmează a fi stabilite în conformitate cu regulamentul vamal;
- ca urmare a unor împrejurări în care nu s-a constatat o înșelătorie sau o culpă evidentă a persoanei în cauză. Situațiile în care se poate aplica această dispoziție și procedura de urmat în acest scop sunt stabilite prin regulamentul vamal. Pentru rambursare sau remitere pot fi prevăzute condiții speciale.

(2) Drepturile sunt rambursate sau remise pentru motivele prevăzute la alin. (1), în urma prezentării unei cereri la biroul vamal în termen de 12 luni de la data la care cuantumul acestor drepturi a fost comunicat debitorului. În cazuri

excepționale, justificate corespunzător, autoritatea vamală poate aproba ca acest termen să fie prelungit.

Articolul 263

Drepturile de import sau de export sunt rambursate ori remise în condițiile prevăzute în prezentul capitol numai când quantumul de rambursat sau de remis depășește nivelul stabilit prin regulamentul vamal. Cu toate acestea, autoritatea vamală poate da curs unei alte cereri de rambursare sau remitere și cu privire la un quantum mai mic.

Articolul 264

Când o decizie de a da curs unei cereri de rambursare a quantumului drepturilor de import sau de export, precum și a dobânzilor pe credit și a majorărilor de întârziere încasate la efectuarea plății acestor drepturi nu este pusă în aplicare în termen de 3 luni de la adoptarea acesteia, după această perioadă autoritatea vamală plătește o dobândă egală cu dobânda pe credit.

Articolul 265

Când, din eroare, a fost remisă o datorie vamală sau a fost rambursat quantumul drepturilor, datoria inițială devine din nou exigibilă. Orice dobândă plătită în temeiul prevederilor art. 264 se rambursează.

Titlul X Dreptul la acțiune

Dreptul la acțiune

Articolul 266

(1) Orice persoană are dreptul de a formula acțiune împotriva deciziilor care o privesc direct, luate de autoritatea vamală cu privire la aplicarea reglementărilor vamale.

(2) Are, de asemenea, dreptul de a formula acțiune persoana care a solicitat autorității vamale o decizie cu privire la aplicarea reglementărilor vamale și nu a primit un răspuns la cererea sa în termenul legal.

Articolul 267

Când acțiunea prevăzută la art. 266 se referă la un titlu de creanță privind datoria vamală și alte taxe și impozite datorate statului în cadrul operațiunilor vamale, înainte de depunerea acțiunii se poate formula contestație pe cale administrativă, care se soluționează potrivit dispozițiilor Codului de procedură fiscală.

Articolul 268

(1) Acțiunile care privesc alte decizii decât cele prevăzute la art. 267 se formulează potrivit dispozițiilor Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004.

(2) În cazurile prevăzute la alin. (1), plângerea prealabilă nu suspendă executarea deciziei contestate.

(3) Autoritatea vamală poate suspenda, total sau parțial, executarea acestei decizii până la soluționarea plângerii prealabile, când are motive întemeiate să considere că decizia contestată nu respectă reglementările vamale sau că un prejudiciu irecuperabil poate fi produs persoanei interesate.

Titlul XI Prohibiții și restricții

Prohibiții și restricții

Articolul 269

(1) Sunt considerate prohibite toate mărfurile a căror introducere pe sau scoatere de pe teritoriul vamal al României este, potrivit legii, interzisă cu orice titlu.

(2) Sunt considerate ca restricționate mărfurile a căror introducere pe sau scoatere de pe teritoriul vamal al României este supusă unor condiții sau îndeplinirii unor formalități speciale.

(3) Când introducerea sau scoaterea nu este permisă decât cu prezentarea unei autorizații speciale, mărfurile sunt prohibite dacă nu sunt însoțite de un astfel de document sau dacă acesta nu este valabil.

Titlul XII Sancțiuni

Sancțiuni

Secțiunea 1 Infracțiuni

Infracțiuni

Articolul 270

(1) Introducerea în sau scoaterea din țară, prin orice mijloace, a bunurilor sau mărfurilor, prin alte locuri decât cele stabilite pentru control vamal, constituie infracțiunea de contrabandă și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Constituie, de asemenea, infracțiune de contrabandă și se pedepsește potrivit alin. (1):

a) introducerea în sau scoaterea din țară prin locurile stabilite pentru controlul vamal, prin sustragere de la controlul vamal, a bunurilor sau a mărfurilor care trebuie plasate sub un regim vamal, dacă valoarea în vamă a bunurilor sau a mărfurilor sustrase este mai mare de 20.000 lei în cazul produselor supuse accizelor și mai mare de 40.000 lei în cazul celorlalte bunuri sau mărfuri;

b) introducerea în sau scoaterea din țară, de două ori în decursul unui an, prin locurile stabilite pentru controlul vamal, prin sustragere de la controlul vamal, a bunurilor sau a mărfurilor care trebuie plasate sub un regim vamal, dacă valoarea în vamă a bunurilor sau a mărfurilor sustrase este mai mică de 20.000 lei în cazul produselor supuse accizelor și mai mică de 40.000 lei în cazul celorlalte bunuri sau mărfuri;

c) înstrăinarea sub orice formă a mărfurilor aflate în tranzit vamal.

Alin. (2) al art. 270 a fost modificat de pct. 1 al art. IX din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 54 din 23 iunie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 421 din 23 iunie 2010.

(3) Sunt asimilate infracțiunii de contrabandă și se pedepsesc potrivit alin.

(1) colectarea, deținerea, producerea, transportul, preluarea, depozitarea, predarea, desfacerea și vânzarea bunurilor sau a mărfurilor care trebuie plasate sub un regim vamal cunoscând că acestea provin din contrabandă sau sunt destinate săvârșirii acesteia.

Alin. (3) al art. 270 a fost introdus de pct. 2 al art. IX din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 54 din 23 iunie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 421 din 23 iunie 2010.

Articolul 271

Introducerea în sau scoaterea din țară, fără drept, de arme, muniții, materiale explozibile, droguri, precursori, materiale nucleare sau alte substanțe radioactive, substanțe toxice, deșeuri, reziduuri ori materiale chimice periculoase constituie infracțiunea de contrabandă calificată și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani și interzicerea unor drepturi, dacă legea penală

nu prevede o pedeapsă mai mare.

Articolul 272

Folosirea, la autoritatea vamală, a documentelor vamale de transport sau comerciale care se referă la alte mărfuri sau bunuri ori la alte cantități de mărfuri sau bunuri decât cele prezentate în vamă constituie infracțiunea de folosire de acte nereale și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi.

Articolul 273

Folosirea, la autoritatea vamală, a documentelor vamale de transport sau comerciale falsificate constituie infracțiunea de folosire de acte falsificate și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi.

Articolul 274

Faptele prevăzute la art. 270-273, săvârșite de una sau mai multe persoane înarmate ori de două sau mai multe persoane împreună, se pedepsesc cu închisoare de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

Articolul 275

Tentativa la infracțiunile prevăzute la art. 270-274 se pedepsește.

Articolul 276

Dacă faptele prevăzute la art. 270-274 sunt săvârșite de angajați sau reprezentanți ai unor persoane juridice care au ca obiect de activitate operațiuni de import-export ori în folosul acestor persoane juridice, se poate aplica și interzicerea unor drepturi, potrivit art. 64 lit. c) din Codul penal.

Articolul 277

Când mărfurile sau alte bunuri care au făcut obiectul infracțiunii nu se găsesc, infractorul este obligat la plata echivalentului lor în lei.

Articolul 278

Dispozițiile prezentei secțiuni se completează cu prevederile Codului penal al României, precum și cu dispozițiile penale prevăzute în alte legi speciale.

Secțiunea a 2-a Contravenții

Contravenții

Articolul 279

Faptele care constituie contravenții la reglementările vamale, procedura de constatare și sancționare a acestora se stabilesc prin regulamentul vamal, aprobat prin hotărâre a Guvernului.

Articolul 280

(1) Contravențiile vamale săvârșite în incintele vamale și în locurile unde se desfășoară operațiuni sub supraveghere vamală se constată și se sancționează de persoanele împuternicite de către autoritatea vamală.

(2) În cazul în care contravențiile vamale sunt constatate de organele de poliție sau de alte organe cu atribuții de control, în alte locuri decât cele prevăzute la alin. (1), acestea au obligația de a prezenta de îndată actele constatatoare la autoritatea vamală cea mai apropiată, împreună cu mărfurile

care fac obiectul contravenției.

(3) După verificarea încadrării faptei în reglementările vamale, autoritatea vamală aplică amenda și dispune, după caz, reținerea bunurilor, în vederea confiscării.

(4) Sancțiunile contravenționale pot fi aplicate și persoanelor juridice.

Articolul 281

(1) Dispozițiile art. 279 și 280 referitoare la contravenții se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția art. 28 alin. (1) și (3) și art. 29.

(2) Organele competente vor crea o bază de date comună pentru implementarea contravențiilor la regimul vamal, în administrarea Ministerului Administrației și Internelor, în termen de 30 de zile de la încheierea protocolului dintre acestea.

Alin. (2) al art. 281 a fost introdus de pct. 3 al art. IX din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 54 din 23 iunie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 421 din 23 iunie 2010.

Titlul XIII Dispoziții tranzitorii și finale

Dispoziții tranzitorii și finale

Articolul 282

Dispozițiile specifice aplicabile călătorilor și altor persoane fizice se stabilesc prin regulamentul vamal.

Articolul 283

Termenele prevăzute în prezentul cod și în alte reglementări vamale se calculează potrivit normelor prevăzute în Codul de procedură civilă.

Articolul 284

Operațiunile vamale inițiate sub regimul prevăzut de reglementările vamale anterioare intrării în vigoare a prezentului cod se finalizează potrivit acelor reglementări.

Articolul 285

Autoritatea Națională a Vămilelor este desemnată ca autoritate competentă să aplice pentru România, la data aderării la Uniunea Europeană, prevederile Convenției privind utilizarea tehnologiei informațiilor de către serviciile vamale, încheiată la 26 iulie 1995, în temeiul art. K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană - JO C 316, 27 noiembrie 1995, p. 34 - și ale Convenției cu privire la asistența reciprocă și cooperarea între administrațiile vamale, încheiată la 18 decembrie 1997, în temeiul art. K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană - JO C 24, 23 ianuarie 1998, p. 2.

Articolul 286

Guvernul, la propunerea Ministerului Finanțelor Publice, va aproba prin hotărâre regulamentul de aplicare a Codului vamal, care intră în vigoare la aceeași dată cu prezentul cod.

Articolul 287

Dispozițiile cuprinse în prezentul cod și în alte reglementări vamale privind

plata, garantarea, înscrierea în evidențele contabile, stingerea datoriei vamale și remiterea drepturilor de import, cu excepția art. 163 și 247 din prezentul cod, se aplică în mod corespunzător și pentru taxa pe valoarea adăugată și pentru accize care, potrivit Codului fiscal, sunt în atribuțiile autorității vamale.

Articolul 288

(1) Prezentul cod intră în vigoare la 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Pe aceeași dată se abrogă: Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 180 din 1 august 1997, cu modificările și completările ulterioare; art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 26/1993 privind Tariful vamal de import al României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 213 din 31 august 1993, aprobată cu modificări prin Legea nr. 102/1994, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Declararea electronică și sistemele automatizate pentru punerea în aplicare a gestiunii de risc și schimbul electronic de date între birourile vamale de intrare, import, export și ieșire, prevăzute la art. 40, 60-62 și 202-204, se pun în aplicare în termen de 3 ani de la intrarea în vigoare a prezentului cod.

(4) Dispozițiile cuprinse la art. 245 alin. (2) și (3), art. 247, art. 252 și art. 255 alin. (2) și (3) intră în vigoare la data aderării României la Uniunea Europeană.

*

Prezenta lege asigură aplicarea Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar, cu modificările ulterioare, publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. 302/1992.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

DANIELA POPA

PREȘEDINTELE SENATULUI

NICOLAE VĂCĂROIU

București, 10 aprilie 2006.

Nr. 86.
